

Deset najboljših skakalcev v Planici

1. Anwander (N) 215,5 (72, 77,5)	7.—8. Saksida (J) in Bertschi (S) 199 (71, 77, oz. 70, 68,5);
2. Polda (J) 211,5 (71, 77);	9. Landenhammer (N) 198,5 (67, 72,5);
3. Schiffner (A) 208,5 (72, 78);	10. Brügger (S) 196,5 (65,5, 71,5).
4. Kostner (A) 208,0 (74, 72,5);	
5. Rogelj (J) 203,5 (67, 71,5);	
6. Zalokar (J) 202,5 (70,5, 72);	

POLET

LETO IX. — ŠT. 10 V Ljubljani, dne 8. marca 1953.

Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani. Odgovorni urednik Igor Prešern. — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Liko-zarjeva ul. 12. — Poštni predal 377. — Telefonske številke med tednom 23-009, ob nedeljah pa 22-384 do 88 in 21-558, 21-063 in 20-628. — Čekovni račun uprave št. 602-Te-84. — Celotna naročnina znaša din 400, poletna din 200.

V Planici je danes pred 10.000 gledalci nastopilo 36 skakalcev iz 6 držav

ANWANDER (Nemčija) pred POLDO

Močan veter onemogočil regularen potek tekmovanja • Več nesrečnih padcev • Rogelj ponovno dokazal, da je najboljši stilist

Planica 8. marca. Planiška dolina je v teh dneh zopet oživila. Posebni vlaki, polni živahne mladine in že umirjenih, starejših ljudi, so prihajali. Peš in na smučeh jih je bilo povsod dovolj — tisti, ki so plačali vstopnino so se dreljali mimo blagaju, zastojkarji pa so rajši izbrali pot med grmičevjem in se pri tem ozirali na vse strani, da jih ne bi zasačila »roka pravice«. Skakalnica sama je bila slavnostno okrašena, praznično razpoloženje je viselo tako rekoč v zraku.

Sobota je bila določena za trening

Kljub temu, da so bili ta dan na sporedu samo trening — skoki, je bilo doskokišče okroženo z živim vencem navdušenih šolarčkov. Zanimivo! Solska mladina, ki ji nikoli ne zmanjka smeha in veselega razpoloženja, je v hipu utihnila in prejšnji živ-zav se je spremenil v grobno tišino, ko je napovedovalec ob 11. uri razglasil, da je skakalnica odprta. In že so se zvrstili mojster za mojstrom. Prvi je skočil Adlešič, ki je od lani mnogo napredoval, manjka mu le še mirnosti v zraku. Zalokar je dokazal, da bi bil ob rednem treningu še vedno eden najboljših, kar velja tudi za Slabeta. Nato Rudi Finžgar — znani junak velikih skakalnic in Rogelj, ki je zaradi svojega izrednega stila poglavje zase, saj je dobil naziv, ki v smučarskih vrstah mnogo pomeni — »ljubljski Norvežan«. Polda je skočil samo enkrat in še to z rezervo, Zidar pa je skakal poškodovan.

Mladi so presenetili. Naša mlada garda je letos zelo napredovala. Matulj je pri skoku 80 m sicer padel, pokazal pa je, da je eden tistih, ki

III. kolo hrvatsko-slovenske boksarske lige

V nedeljo, 15. marca, ob 10.30 uri v veliki dvorani Uniona dvoboj

Jedinstvo-Zagreb : Odred

največ obetajo. Tudi Franko je navdušil vse gledalce, kljub temu pa se bo moral še marsičesa naučiti; kar velja za mnoge naše mlade skakalce, velja tudi zanj; trenutni uspehi mu ne smejo »udariti« v glavo. Babnik, Braz in Podlogar se bodo kmalu priključili naši eliti. Gorjanc je še mlad, pozna se mu pa tudi, da stalno menjava trenerje, kar nanj ne vpliva ugodno. Njegova skromnost pa je največja garancija za uspeh.

Inozemci so napravili dren

Ko smo v soboto vprašali »Sikija« — Priboška kaj meni o inozemskih skakalcih, nam je zaupal, da se bodo nekateri v nedeljo gotovo »vgnedili« na dobra mesta med prvimi. Naštel je Nemca Anwanderja, Avstrijce Moserja in Schiffnerja, simpatične Švicarje in Francoze, ki le malo zaostajajo za našo prvo trojico. Da je imel »Siki« prav, je pokazalo nedeljsko tekmovanje...

Vetra niso mogli ukrotiti

Vsi tekmovalci so bili danes izredno dobro razpoloženi. Vreme je bilo primerno, skakalnica skrbno urejena, le veter ni in ni hotel prenehati. 10.000 glava množica, prav posebej pa še funkcionarji, so se zaskrbljeno ozirali proti vrhu naleta, vprašujoč se, ali bodo tekmovalci uspešno prestali dvoboj z muhasto naravo. Med vsemi je bil gotovo najbolj zaskrbljen dr. Dečman, ki je bil nadzornik na mostu. Pri takšnih tekmah se lahko pripetijo težje nesreče, in kdo bo potem odgovarjal?

Prireditelji so odlašali s pričetkom tekmovanja, veter pa sega tega ni upošteval. Ob takšnih pogojih je bilo vsakemu laiku jasno, da bo o končnem vrstnem redu odločala povsem rutina. Prepričan sem, da je bil kriterij izbire naših reprezentantov za današnje vremenske nepravilne premil in bi bilo moralo vodstvo že po prvi seriji izločiti iz nadaljnega tekmovanja vse tiste skakalce, ki še ne obvladajo dovolj svojega telesa. To pa se ni zgodilo...

Odločilna poizkusna serija

Ko so se skakalci prvič spuščali po naletu v poskusni seriji skokov, gotovo niso slutili, da bo prav ta skok odločilen za končni vrstni red. Najdalje je potegnil Avstrijec Kostner (74 m), ki je z lepim in mirnim letom navdušil gledalce. Tudi Anwander, Polda, Schiffner, Zalokar in Bertschi so sigurno stali, medtem ko je Rogelj zopet dokazal, da je naš najboljši stilist.

Nato se je 16 inozemskih in 20 jugoslovanskih skakalcev zvrstilo v prvi seriji skokov. Podoba je bila enaka kakor pri poizkusnih skokih. Veter je zelo oviral skakalce, tako da je prišlo tudi do resnejših padcev. Klančnik je dobil lažje poškodbe na glavi, Adlešič pa si je ranil nogo. Borba med »kanoni« pa je bila kljub vsemu temu srdita. Najprej je Saksida s skokom 77 m postavil nov rekord dneva. Finžgar je padel, Rogelj pa je kljub silnemu vetru gotovo pristal. Znamko 77,5 m sta dosegla Moser (A), ki pa skoka ni stal, in pa Nemec Anwander, ki so mu sodniki zelo dobro ocenili slog. Schiffner je skočil celo 78 m, kar niti Polda ni mogel doseči. Vendar je bil njegov skok stilno zelo lep.

Nato se je pričela druga serija skokov. Ko pa je Stanovnik, predvsem po svoji lastni krivdi (ker ni znal pravilno krmariti v letu čez parabolo) nesrečno padel, je vodstvo tekmovanja prekinilo skakanje in anuliralo že izvedene skoke druge serije. Za končno oceno so upoštevali tedaj poizkusne skoke in prvo serijo.

Odmevi

Polda je po tekmovanju izjavil, da bi lahko dosegel večjo dolžino skoka. »Je pač tako«, je dejal, »v poskusnem skoku samo tipam«. Anwander je torej zaslužen zmagal. Izkazala sta se tudi Švicarja, ki sta se uveljavila med prvih deset. Francozi so pokazali soliden stil, vendar krajše daljave.

Lipar Marjan

Slovenski mladinci so zmagali

V okviru tradicionalnega smučarskega troboja mladinskih reprezentanc videmske pokrajine (Italija), Koroške in Slovenije so v soboto v Planici izvedli tek na 10 km. Nastopilo je skupaj 18 tekmovalcev, med njimi 5 Avstrijcev, 3 Italijani in 10 Slovencev. Prvi dve mesti sta si sicer priborila Italijana, kljub temu pa je v moštenem plasmanu zmaga ekipa Slovenije pred Videmsko pokrajino in Koroško.

Rezultati so naslednji: Vuerich 44:29, Buzzi (oba I) 44:38, Kavčič (S) 44:47, Kuljat (S) 45:58, Buzzi (I) 47:25, Urevc (S) 47:28, Kuhar (S) 47:54, Stupar (S) 48:56, Ovčar (S) 51:10, Dernosching (A) 51:23.

Ta fantek, ki ga vidite na zgornji sliki, se pravo dobro razume z našim stilistom št. 1c — Albinom Rogljem, kar pa ni nič čudnega, saj je »Binec« njegov očka. Vse kaže, da Rogelj že zgodaj navaja svojega najmlajšega na planiški in planiški zrak, kar daje našemu »Rogličku« velike izgleda, da bo čez kakšnih 20 let uspešno zamenjal svojega očeta in tudi sam poletel preko velike planiške skakalnice.

Planiške podobice

Pisati danes reportažo, je zares trda stvar. Če pišeš le o tekmovanju, in če je stil bolj telegrafski, kot temu pravimo, že leta pripombo, da si stroj za registriranje.

Ce opleteš kakšno šegavo in okroglo, se že uderejo nate plazovi očitkov, češ da si neslanež, nestrokovnjak, širokoustež, da ti manjka športna vzgoja itd.

Tako stojiš, revež, med Scilo in Karibdo. Ves neboljen čakaš, kaj bo, in pišeš. Se tista Prešernova, da na visoki vrh lete iz neba strele, te ne potolaži, ko veš, da si le skromen grič.

Take misli so se mi podile po glavi, ko sem danes jutraj sedel v mrzli sobi, zavil v odejo in strmel v oblačno nebo; zunaj pa vsak čas brlžgajo lokomotive posebnih vlakov, iz katerih se vsipajo množice ljudi.

Sistem gibljivih cen

V gospodarstvu nisem prav nič doma. Kolikor rabim znanja v tej panogi za hišno uporabo, mi pomaga žena (tistim, ki pravijo, da so ženske nepreračunljive, že dolgo ne verjamem več). Na vse zadnje pa ti ni treba biti dober finančnik, da si te dni v gostilnah v Planici spoznal, kaj pomeni sistem gibljivih cen. Zjutraj je bilo vino še po 140 dinarjev liter. Toda rastle je tudi potrošnja blaga, s potrošnjo pa raste povpraševanje in za povpraševanje raste spet cena. In tako je poleg povpraševanja rastle cena tako hitro, da je zvečer že stal liter kar 180 din.

Tudi s klobasami je bilo slično. Zjutraj si še kolikor toliko zajetno dobil po 80 din, zvečer pa je stala taka, ki se ji je očitno poznalo, da je dedno omejena v rasti, po 90 din. Toda kaj hočemo, to je pač sistem gibljivih cen.

Glede žene pa vem, da bi jih dobila po 60 din komad. Pa jim še očitajte, da so nepreračunljive, če si upate.

Ker smo že pri trgovini, je še tole vredno omeniti.

Vse v stilu kokta-kokta

Ko si stopil na železniško postajo v Planici, se ti je zamejal v obraz plakat, na katerem je naslikana majčkena (v pikasojevem stilu), luštna deklica, ki pije kokta-kokta, v hotelu ista pesem: kokta-kokta.

ista deklica, ki pije kokta-kokta. Na skakalnici je ogromno platno, s katerega se smeje ista deklica. Na stolpu prodajajo kokta-kokta, v kotlu ista pesem: kokta-kokta. Sodniki na tribunah pijejo kokta-kokta; skratka, kokta-kokta — povsod.

Pa naj kdo reče, da pri nas ni ljudi, ki ne bi vedeli, kako se uspe z dobro reklamo. Resnici na ljubo pa ima kokta-kokta dve dobri lastnosti. Je tekoč artikel, ki pogasi žejo in denarnici ne zada preobutne rane (to pa, kar se mene samega tiče, izjavljam pred pričami, da nimam nobene provizije).

Na treningu Franta — nad 100 m

Verjeli ali ne verjeli — neumorni Franta je tudi v Planici. Ko je čital zadnjič v našem listu, da je star 42 let, je dal v vse časopise na svetu popravek, da to ne odgovarja resnici, in da je star šele 38 let, da je še vedno študent in da je pred kratkim z odličnim uspehom opravil brucovski izpit. Letos slavi svoj jubilej — namreč 25-letnico svojega športnega udejstvovanja v vseh mogočih športnih panogah. Ta jubilej je slavil z daljavo nad 100 m (seveda v dveh obrokih po 50 metrov na 80-metrski skakalnici).

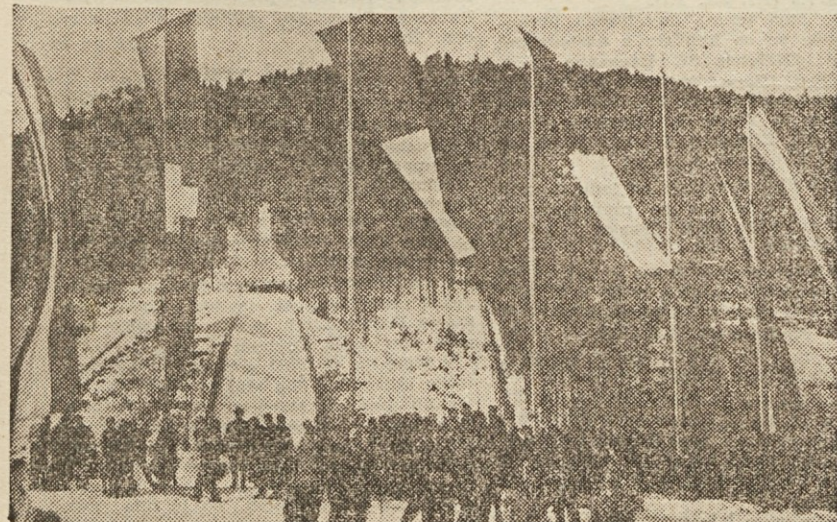
Česar gledalci ne vidijo

Gledalci spodaj ob skakalnici vidijo skoke le v zraku. Gori v stolpu, kjer pa čakajo tekmovalci na start, pa je tudi po svoje zanimivo, če ne še bolj. Na vse mogoče načine si skakalci preganjajo tremo. Eni pijejo, drugi hodijo pogostko »za vogale«, Avstrijci jodlajo, Francozi kadijo, Franta pove v 5 minutah 6 novih »vicov« itd. Tudi če pristluhneš pogovorom, zveš marsikaj pametnega in za življenje koristnega. Tale je ena takih: danes je pri tekmovanju pihal močan veter, ki je precej oviral skakalce. Po prvih skokih pride na most »le-teč« direktor Rudi: »Hudiča, ko bi me pustili skočiti z vrha, bi priletel kot iz topa in mi veter ne bi mogel nič!« Rogelj pa mu odgovori: »Zgoraj kot iz topa, spodaj pa bi se razletel kot granata.«

Milan Hodalič

Skupina inozemskih skakalcev (prvi od leve Moser, tretji Lucchini)

V Planici so danes plapolale zasta ve 6 držav

PLANINSKA TITOVA ŠTAFETA

Je že prišla na Hrvatsko

V torek, dne 3. t. m., so ob 13. uri predali slovenski planinci na Donački gori štafeto palico hrvatskim planincem. V imenu slovenskih planincev in alpinistov je predal štafeto palico dvema podpredsednikoma Hrvatskega planinarskega saveza predsednik PZS tov. Košir Fedor. Gornja slika prikazuje sprejem letošnje Titove planinske štafete na Trgu Svobode v Mariboru, kjer je štafeto Planinskega društva Ruše pričakala velika množica Mariborčanov.

Uspeh naših študentov v ŠVICI

V sredo so se v St. Moritzu začela tekmovanja v okviru svetovnega smučarskega prvenstva študentov. Tekmovanje se udeležujejo študentje 8 držav, med njimi tudi Jugoslavlani. Od vseh jugoslovanskih tekmovalcev je dosegel največji uspeh tekač Svet, ki je zasedel v teku na 15 km šesto mesto. Dobro se je plasiral tudi Dornič v smuku in sicer na 14. mesto in pa štafeta 4x8 km, ki je zasedla 4. mesto. Tehnični rezultati: tek 15 km: 1. Martilla (Fin) 46.10, 2. Baumann (Svica) 48.22, 3. Suvikas (Fin) 48.59, 4. Punkka (Fin) 49.24, 5. Jäoer (Ne) 50.27, 6. Svet (J) 51.23; smuk: 1. Rubi (Svica) 1:54.6, 2. Jamnigg (A) 2:00.5, 3. Bader (A) 2:01.9, 4. Zillibiller (Ne) 2:04.0, 5. Menardi A. (I) 2:04.6, 14. Dornič (J) 2:11.0, 22. Bizjak (J) 2:17.5; slalom: 1. Rubi (Sv) 1:46.4, 2. Menardi S. (I) 1:50.8, 3. Bader (A) 1:53.1, 4. Menardi A. (I) 1:57.2, 5. Jamnigg (A) 1:58.7, 18. Hladnik (J) 2:09.3, 19. Dornič (J) 2:10.8; veleslalom: 1. Jamnigg (A) 1:53.4, 2. Rubi (Svica) 1:54.6, 3. Menardi S. (I) 1:58.3, 4. Menardi A. (I) 2:01.1; kombinacija: 1. Rubi (Svica) 0 točk, 2. Bader (A) 9.82, 3. Jamnigg (A) 11.71, 4. Menardi S. (I) 14.20, 5. Menardi A. (I) 14.80; štafeta 4x8 km: 1. Svica, 2. Finska, 3. Nemčija, 4. Jugoslavija (Kalan, Marinkovič, Svet, Šoberl); ženske — smuk: 1. Quast (Ne) 2:02.2, 2. Zappi (I) 2:10.5, 3. Wissmath (Ne) 2:10.8; slalom: 1. Quast (Ne) 2:12.0, 2. Nevierer (Fr) 2:30.8, 3. Zolliard (Svica) 2:36.2; veleslalom: 1. Quast (Ne); kombinacija: 1. Quast (Ne) 0,

2. Zolliard (Svica) 18.70, 3. Sterchi (Svica) 23.81.

De Florian zmagovalec v »Pokalu Kurikkala«

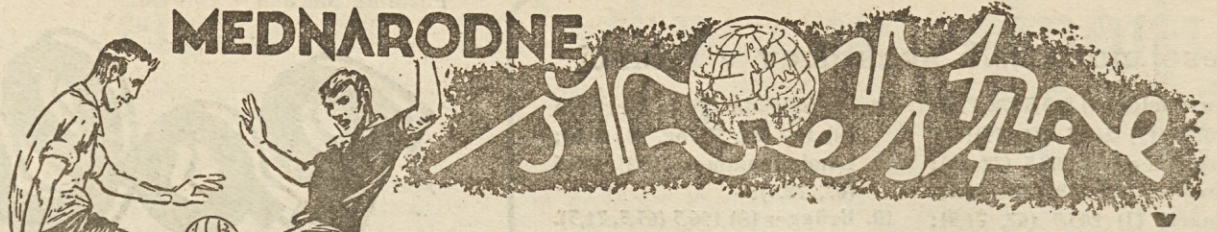
V Les Rousseux (Fr) je bilo tradicionalno smučarsko tekmovanje za pokal Kurikkala, katerega so se udeležili smučarji-tekači iz Finske, Francije, Italije, Svica, Avstrije, Nemčije in Jugoslavije. V teku na 15 km je napravil veliko presenečenje Italijan De Florian, ki je s časom 54.41 premagal nekatere odlične finske tekače. Drugi je bil Backman (Fin) 54.52 pred Salonenom (Fin) 55.23, Pruckerjem (I) 55.38, Huvo (Fin) 56.08 in Carraro (Fr) 56.14. V teku žensk na 10 kilometrov je zmagala Taffra (I) v času 43.19 pred Mus (I) 45.36 in Leduc (Fr) 49.29.

Namiznoteniško tekmovanje v čast Dneva železničarjev

V 2. kolu pokalnega tekmovanja v čast Dneva železničarjev so bili doseženi naslednji rezultati: Poštar : Železničar II 8:2, Grafičar : Gradis 7:3, Slavija : Železničar I 8:2.

SLAVIJA : RUDAR 10:6

Gostovanje mladincev Slavije v Trbovljah je prineslo zmago gostom nad mladinsko ekipo Rudarja z 10:6.

Nov svetovni rekord v metu krogle

Mlada ruska atletinja Galina Zibina je dosegla na tekmovanju v Leningradu nov svetovni rekord v metu krogle z rezultatom 15.47 m. Dosedanji svetovni rekord je imela prav tako Zibina s 15.42 m.

Na atletskih tekmah v dvorani v New Yorku so bili doseženi naslednji boljši rezultati: 60 y: Keegan 6.2 (olimpijski zmagovalec Remigino je bil šele četrti), 600 y: Sax 1:10.4, 1000 y: Radenbusch 2:14.4, 1 milja: Dwyer 4:08.2, 60 y ovire: Goldberg 7.4, krogla: Thomson 15.78.

V Melbourneu je dosegel 21-letni avstralski sprinter Hector Hogan nov avstralski rekord na 100 y z 9.5, kar odgovarja času 10.4 na 100 m. Na istem tekmovanju je Hogan skočil v daljino 7.31 m. 14-letna Cuthbert je dosegla odlični rezultat v teku na 100 y z 10.9, 16-letna Wallace pa je pretekla 80 m z ovirami v 11.6.

Na prvenstvu Oxforda v atletiki je dosegel Dick v teku na 440 y rezultat 48.8, Chataway pa je zmagal na 1 miljo s 4:13.2.

Južnoafriški atlet Du Plessis je vrgl disk 49.22 m, kar je nov južnoafriški rekord.

Na tekmovanju v dvorani v Düsseldorfu sta dosegla nemška skakalca v višino Nacke in Emmerich odlična rezultata 2.03 oz. 2.00 m, vendar s pomočjo deske.

Na tekmovanju v dvorani v Kansas Cityju je Santee zmagal na 880 y z 1:52.2 in na 1 miljo s 4:08.4. Južnoafričan Price, ki študira v ZDA, pa je zmagal v skoku s 7.54.

Košarkarsko prvenstvo Italije in Francije

V 16. kolu košarkarskega prvenstva Italije so bili doseženi naslednji rezultati: Roma: Varese 45:58, Borletti:Gira 74:56, Itala:Triestina 59:46, Reyer:Goriziana 69:58, Virtus:Benelli 59:46, Gallarate:Napoli 47:54. — Lestvica: Borletti 31, Virtus 22, Itala 21, Reyer 20, Gira 19, Varese 19.

Najuspešnejši strelci košarkarskega prvenstva Italije: Romanutti (Borletti) 315, Stefanini (Borletti) 308, Mc Key (Napoli) 270, Rappini (Virtus) 262, Germain (Gira) 252.

V 16. kolu košarkarskega prvenstva Francije so bili doseženi naslednji rezultati: skupina A: Villeurbanne:Tours 79:60, Mulhouse:Racing 46:56, Caraman:PUC 53:68, Marly:Toulouse 73:50, Bellegarde:Clermont 78:62. — Lestvica: Racing 44, Villeurbanne 40, Mulhouse 38, Marly 36, PUC 36; skupina B: Fougères:Lorient 67:44, Championnet:Marseille 63:74, Aubou:Lyon 77:41, Cabourg:Montferrand 42:65, Rupella:Le Havre 46:52. — Lestvica: Fougères 43, Aubou 37, Montferrand 37, Marseille 36, Le Havre 35.

RUBI najboljši alpski vozač Svice

V Andermattu se je nadaljevalo smučarsko prvenstvo Svica, in sicer so bile sedaj na sporedu alpske discipline. Tehnični rezultati: veleslalom: 1. Rey 2:13.2, 2. Gama 2:14.5, 3. Grosjean, 4. Rubi; slalom: Rey 1:40.5, Schneider 1:41.5, Rubi 2:17.8, Forrer 2:18.5, Gama 2:22.1; kombinacija: Rubi 0.72, Schneider 5.92, Rey 6.08, Gama 6.21; ženske — veleslalom: Schöpfer 2:02.3, Glatthard 2:02.7, Berthold 2:05.1; slalom: Berthold 1:43.2, Schöpfer 1:44.3, Glatthard 1:49.6; smuk: Schöpfer 2:18.6, Glatthard 2:20.8, Hämisegger 2:24.0; kombinacija: Schöpfer 0.46, Glatthard 4.25, Berthold 7.54.

Na mednarodnih smučarskih tekmah v Are (Svedska) je imel največje uspeha Avstrijec Martin Strolz, ki je zmagal v smuku in slalomu. — Rezultati: slalom: Strolz (A) 1:18.6, 2. Sollander (Sved) 1:18.9, 3. Schuster (A) 1:19.1, 4. Olofsson (S) 1:19.5; smuk: 1. Strolz (A) 1:24.8, 2. Schuster (A) 1:25.6, 3. Couttet (F) 1:29.4, 4. Sollander (S) 1:29.7; kombinacija: 1. Strolz (A), 2. Schuster (A), 3. Sollander (S), 4. Couttet (F), 5. Oreiller (F); ženske — slalom: 1. Reichert (N) 1:32.0, 2. Thomasson (S) 1:35, 3. Wassdal (S) 1:39; smuk: 1. Reichert (Ne) 1:23.8, 2. Klecker (A) 1:40.1, 3. Thomasson (S) 1:43.6; kombinacija: 1. Reichert, 2. Thomasson, 3. Klecker.

V četrtek so se začele v Cavazei v Ita-

liji velike mednarodne tekme v alpskih disciplinah. Tekmovanja se udeležujejo smučarji Avstrije, Nemčije, Francije, Svica, Vel. Britanije, ZDA in Italije. Prvi dan je bil na sporedu slalom, v katerem je zmagal Švicar Rey 1:52.2 pred Oberaignerjem (A) 1:54.0, Gluckom (I) 1:56.0, Gartnerjem (I) 1:57.3 in Arpinom (F) 1:57.4.

Dva nova svetovna rekorda WHITFIELDA

V Madison Square Gardenu v New Yorku je bilo veliko atletsko tekmovanje, na katerem je bil zopet najboljši Whitfield, ki je dosegel med tekmo na 880 y dva nova svetovna rekorda, in sicer na 500 m z 1:02.2 (prejšnji rekord 1:04.4) in na 600 y z 1:09.5. Na 880 y je z rezultatom 1:50.9 zaostal le za 4 desetinke za svetovnim rekordom v dvorani. Tudi na 800 m v prehodu je bil odličen z 1:50.1. V teku na 2 milji sta se zopet srečala Ashenfelter in Schade. Ashenfelter je ponovno dokazal, da je boljši, saj je z odličnim rezultatom 8:57.6 premagal Schadeja za 45 m. Ostali rezultati: 60 y: Haynes 6.2, 60 y ovire: Dilard 7.2, višina: Wiesner 2.01, palica: Richards 4.59, Laz 4.47.

KLEIN dvakrat porazil LUSIENA

Na mednarodnem plavalnem tekmovanju v Parizu so poleg najboljših francoskih plavalcev nastopili tudi nekateri nemški plavalci, med njimi svetovni rekorder Klein. Klein je premagal francoskega rekorderja Lusiena tako na 100 m, kakor tudi na 200 m v metuljčkovem slogu. Tehnični rezultati: 100 m prosto: Bloch (F) 1:00.6, 200 m: Bloch (F) 2:18.4, 100 m prsno: Dumesnil (F) 1:13.1, 100 m metuljček: Klein (N) 1:08.8, Lusien (F) 1:12.0, 200 m metuljček: Klein 2:37.4, Lusien 2:37.9, 100 m hrbtno: Peiloile (F) 1:13.2; — ženske — 100 m: Vauvrey (F) 1:13.2, 100 m prsno: Lusien 1:28.0 (francoski rekord), 100 m metuljček: Lusien 1:23.5, 100 m hrbtno: Andre (F) 1:21.0, Järling (N) 1:21.0.

V Leningradu je dosegel Kurčakov z 2:34.4 nov ruski rekord na 200 m metuljček (prejšnji rekord Meškov 2:35.2).

Na nekem drugem tekmovanju, prav tako v Leningradu, pa je Minaškin znova popravil svoj svetovni rekord na 100 m prsno klasično z rezultatom 1:11.2.

17-letni danski plavalec Knud Gleie je po svojem rekordur na 200 m prsno klasično 2:37.4 dosegel sedaj tudi rekord na 220 y prsno klasično z rezultatom 2:38.8.

Nov svetovni rekord v plavanju na 1 miljo

Avstralska plavalca Juddy Davies je dosegla v plavanju na 1 miljo prosto z rezultatom 22:55.4 nov svetovni rekord. Dosedanji svetovni rekord je imela Hvegerjeva (Danska) s 23:11.5.

Kono dosegel v troboju 412.5 kg

Na tekmovanju v Mannheimu je dvignil ameriški dvigalec uteži Iom Kono v olimpijskem troboju 412.5 kg, kar je nov svetovni rekord srednje kategorije. V posameznih načinih dviganja je dosegel naslednje rezultate: težno 125 kg, trzoma 127.5 kg in sunkoma 160 kg.

Ruski dvigalci uteži so dosegli na tekmovanju v Moskvi dva nova svetovna rekorda. Arkadij Vorobjev je dvignil sunkoma 180 kg, kar je za 11 kg več od dosedanjega svetovnega rekorda srednje-težke kategorije. Saksonov pa je prav tako dosegel nov svetovni rekord v dviganju sunkoma s 138,5 kg v peresni kategoriji.

Teniški turnir v Kairu

V polfinalu mednarodnega teniškega turnirja v Kairu je Von Cramm (Ne) premagal poljskega emigranta Skoneckega z 1:6, 3:6, 6:4, 8:6, 10:3, Drobny pa Italijana Merloa s 6:4, 6:4, 6:2. V finalu moških parov je dvojica Skonecki-Huber (A) premagala favorita Von Cramma in Drobnyja s 4:6, 6:4, 9:7, 6:2. V finalu žensk-posameznic pa je Angležinja Knoe premagala svojo rojakinjo Ward z 6:6, 6:1.

Nov svetovni rekord na 110y prosio

17-letni Avstralec John Henricks je dosegel na tekmovanju v Sydneyu nov svetovni rekord v plavanju na 110 y prosto s časom 57.2, kar odgovarja času 56.8 na 100 m prosto. Na istem tekmovanju je Henricks preplaval 220 y prosto v času 2:09.8.

Na dvoboju univerzitetnih moštev Yale in Princeton je Dick Thoman kot prvi plavalec štafete 3x100 y mešano preplaval 100 y hrbtno v času novega svetovnega rekorda 56.4.

Pričelo se je svetovno prvenstvo V HOKEJU NA LEDU

Včeraj se je v Zürichu in Baslu začelo svetovno prvenstvo v hokeju na ledu. V Baslu je reprezentanca CSR premagala reprezentanco Nemčije z 11:2 v tako imenovani seniorski skupini. V Zürichu pa je v juniorski skupini Italija premagala Avstrijo z 9:5.

Švica : Nemčija 7:5

Tudi v drugi tekmi proti reprezentanci Nemčije v hokeju na ledu so bili Švicarji uspešnejši, zlasti v zadnji tretjini in so srečanje v Kölnu odločili v svojo korist s 7:5 (2:2, 2:2, 3:1).

Zadnje štiri tekme hokejskega prvenstva Svica so se končale z naslednjimi rezultati: Züricher SC : Lausanne 12 : 0, Davos:Bern 4:5, Arosa:Basel 6:4, Young Sprinters:Grasshoppers 2:6. Končno stanje: Arosa 28, Young Sprinters 20, Grasshoppers 15, Züricher SC 12, Davos 11, Bern 11, Lausanne 8, Basel 7.

Prvak Italije v hokeju na ledu Giovanni Rosso-Neri iz Milana so premagali na gostovanju v Franciji prvaka Francije Chamoix s 6:3.

Letošnje prvenstvo ZSSR v hokeju na ledu je osvojilo moštvo VVS s 27 točkami pred CDSA 26, Dinamo-Moskva 25 in Krila Sovjetov 24.

Schulte-Peters zmagala v Parizu

Najpomembnejša šestdnevna kolesarska dirka sezone »6 dni v Parizu« se je končala z zmago nizozemskega para Schulte-Peters, ki sta prevozila 3672.5 km v 145 urah. Drugo mesto sta osvojila Belgijca Brunel in Van Stenberg.

V Besanconu je bilo prvenstvo Francije v kolesarskem krosu. Zmagal je šanski svetovni prvak v krosu Roudoux, ki je pre-

Športniki!

Vlagajte

svoje prihranke na hranilne knjižice

NARODNE BANKE

Hranilne knjižice izdajajo vse podružnice in pošte

Tajnost vloge je zajamčena

Vloga se obrestuje po 5% letno

Za hranilne vloge jamči država

Kaj pravi virtuozi slikarskega čopiča in skakalnih dile

Med množico najboljših domačih in inozemskih skakalcev, ki so se danes zbrali v Planici, so gledalci lahko opazili tudi našega najboljšega stilista Bineta Roglja. Rogelj je letošnjo sezono neverjetno napredoval, saj je na turneji po Švici dobil od norveškega sodnika oceno 18 točk (!) Nekaj zanimivih podrobnosti je bilo treba izveči iz njega, kajti o sebi zelo nerad govori.

Doma je iz Ljubljane, pravzaprav je njegovo pravo bivališče pod skakalnico, saj nima več kot 15 m do Mosteca, kjer je začel svojo skakalno kariero. Kot 10-letni pobi se je v družbi s Priboškom, Zalokarjem, Nedogom in pok. Božičem korajžno poganzal čez most in že takrat pokazal izredne sposobnosti smučarskega skakalca, ki jih drugi nimajo v taki meri: dar dobrega opazovanja in spretnega posnemanja. Prve nauke mu je dal bivši skakalec Šramel Bogo. Vselej je vestno poslušal svojega prvega učitelja, še več pa se je naučil od svojih tovarišev, ki so se prav tako izpopolnjevali pod Šramlovo »pilo«.

Rogelj je, čeprav še zelo mlad — ima šele 23 let — zelo resen. Redkokdaj ga boš videl, da se bo smejal, toliko bolj pa je dovteten za pameten in resen razgovor, zlasti kadar nanese pogovor na skoke. Poslušajmo ga, kaj sam pravi o skakalnem športu:

»Kaj naj pravzaprav rečem? Skakalec se mora roditi, podobno kakor pravimo za pesnike: poeta nascitur! Občutek je glavna odlika vsakega skakalca. Veliko se lahko naučiš, toda pravega skakalca, ki bo vseskozi brezhiben, ne boš nikdar naučil, pa čeprav je za to športno panogo še tako vnet. Pred dnevi sem bil na turneji po Švici. Opazoval sem Nordijce, predvsem Norvežane, pa moram reči, da kaj takega še nisem videl. Olimpijski zmagovalci Bergmann in bivši zmagovalci Falkanger imata tako dovršen doskok, da skoraj ne moreš verjeti svojim očem. Zdaj mi je še le jasno, zakaj prvovrstni skakalci tudi na velikih skakalnicah redkokdaj »pogrmejo«. Prav ta Norvežana imata tako dovršen doskok, da ne bi mogel slišati dotika na doskočišču niti na zaledeneli skakalnici. Ves čas, ko sem bil na turneji po Švici, sem samo opazoval, no, proti koncu turneje pa se mi je že deloma posrečilo, sicer nekoliko še po opičje, posnemati oba mojstra.«

Roglja pa nismo videli samo v Planici; že na državnem prvenstvu v Bohinju je dokazal, da tliči v njem

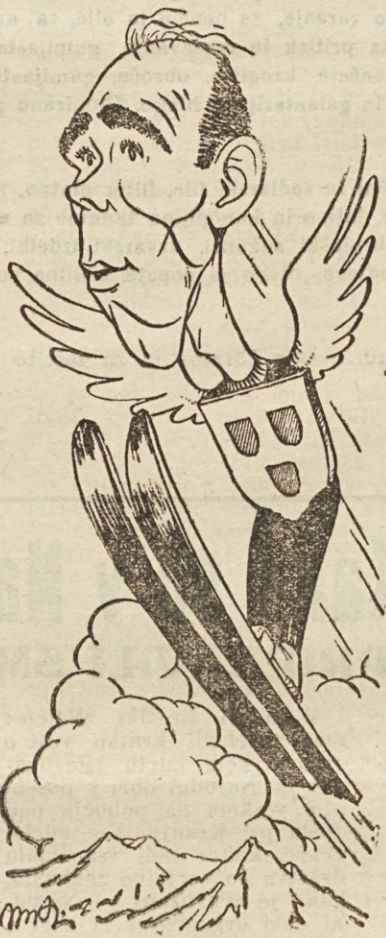
izreden talent za skakanje. Njegovo telo je sicer še nekoliko pretirano vlekjeno naprej, vendar, kakor nam Bine sam zatrjuje, dela to povsem zavestno, ker hoče, da bi mu ta lega tako hitreje prešla v kri. Prepričan sem, da bo Rogelj v prihodnjih sezonah presenetil marsikaterega domačina, pa tudi inozemca, ki je trenutno slavnejši od njega, z elegantnim stilom in seveda tudi primerno daljavo.

»Kaj pa misliš o trenerjih?«
»Vse preveč govorimo, storjenega je pa prav malo ali nič. Naj bo že kakor koli hoče, danes vsi mladi skakalci nujno potrebujejo trenerja. Napačno pa bi bilo, da bi ga menjali vsako leto, temveč ga potrebujemo daljšo dobo. Šel sem skozi šolo dveh Norvežanov. Učil me je dr. Dečman in če ne bi pri vsem tem imel svojega občutka in svojih misli, res ne vem, kako bi moral izgledati moj skok. V zadnjem času

je bilo dvignjenega precej prahu zaradi Priboška na eni strani in Klančnika na drugi. Eni skakalci govorijo tako, drugi zopet drugače; moje mnenje pa je — probajmo oba, pa bomo videli, kdo je boljši. Seveda pa naj oba delata pod istimi pogoji.«

Rogelj mora danes izpopolniti samo še nekatere malenkosti. Sam pravi, da nima še dovršenega odгона; če je odgon pravilen, potem mu tudi drugi del skoka ne dela nobenih težav.

Rogelj je slušatelj Akademije za upodabljajočo umetnost. V prostem času je treba tudi služiti za družino. Vse bralce Pavlihe zabava s svojimi karikaturami. Seveda, pred seboj ima še dolgo dobo plemenitega studija, če bo hotel nekoč uspešno zamenjati dilece s slikarskim čopičem.

Košarka v Celju se širi

Leta 1945 in 1946 so celjski košarkarji dosegli marsikak lep uspeh; pozneje pa je začela košarka nazadovati, kajti večina igralcev — srednješolcev je predsedala na atletiko. Ni bilo več načrtnih treningov, kvaliteta je padala in Celjane so počasi prehiteli Mariborčani ter v zadnjem času še Trboveljčani.

Predlani so v Celju ustanovili novo društvo — ŽSD Celje. Tu so košarkarji našli boljše pogoje dela, poštvalne organizatorje in dobro tehnično vodstvo. Predvsem pa so v novem društvu spoznali, da je treba pritegniti v društvo čimveč delavske mladine. Na tej poti so Celjani že delno uspeli, kar je predvsem zasluga srednješolcev samih. Zanesli so košarko že v obe partizanski društvi v Celju, pa tudi na podeželje (Store, Šoštanj, Šentjurij, Velenje itd.), kjer se za to igro ogreva delavska in kmečka mladina. Tehnično vodstvo sta letos prevzela dva igralca, ki sta lani absolvirala trenerski tečaj na Bledu. Težave imajo Celjani še z igriščem in pa s telovadnicami, ki so pozimi stalno zasedene. V zadnjem času je celjska košarka v kvalitetnem pogledu precej nazadovala (slab plasma na na zadnjem republiškem turnirju), vendar daje razširitev te športne igre v Celju in okolici upanje, da se bo tudi kvaliteta počasi dvignila. V ŽSD Celje je trenutno že 6 organiziranih moštev s približno 100 aktivnimi igralci in igralkami.

Izpopolnite svojo športno opremo z izdelki podjetja

Planica-Sport

Posebno opozarjamo cenjene odjemalce na naše specialne šotore vseh vrst, specialne čevlje, prvovrstne lepljene ribiške palice in vse ostale športne potreščine

OD ST. MORITZA DO LE LOCLA

Piše Matija Maležič

Zapiski s skakalne turneje po Švici

zajadral Finec Kaakkolahti Matti. Po dobro izpeljanem poletu, ki ga je izvedel z globokim predklonom, kar je posebnost finskih tekmovalcev, kadar skačejo na olimpijski skakalnici v St. Moritzu, se je pri 66,5 m zvalil v sneg, zaradi česar se je uvrstil v skupni oceni šele na 22. mesto. Albin Rogelj, najmlajši član naše državne reprezentance, se je na mostu odrinil z močjo, letel v lepi drži nad krivino, pristal pa ni preveč zanesljivo pri 64 m. Za Meylanom, članom švicarske reprezentance, je skakal Nordijec Karlstad, ki je krmaril v zelo izpiljenem stilu in se spustil na tla pri 69 m. Novinarji so se kar spogledali, ko mu je avstrijski sodnik Ahrer Norbert prisodil samo 16 točk. Naša skakalca Zidar in Klančnik sta v prvi seriji za oceno dobro potegnili. Prvi je pristal na 62, drugi pa pri 63 m, s čimer sta dosegla daljše skoke kot dolga vrsta švicarskih tekmovalcev. Alphons Supersaxo, ki ga imajo Švicarji za najboljšega kombinatorika domačega in nordijskega, stila v poletih, je odskočil prezgodaj in dosegel komaj 58 m. Finec Heino Pentti je zletel preko mosta z nenavadno pogumnostjo, zavzel takoj globok predklon in na široko odprl usta. Pristal je pri 68,5 m. Med navdušenimi gledalci je vzkipelo, ko so po zvočniku povedali, da skače Švicar Hans Däscher, ki je dosegel 66 m.

Zelo je ugajal v prvi seriji poletov tudi Finec Vuorinen Risto, dečko z izrazito potlačanim nosom, ki je pristal pri 64 m »zanesljivo kot bomba«, kot sta menili novinarji na tribuni in je ena le-teh tako tudi zapisala v poročilu za svojo redakcijo. Nekateri so govorili, da tudi Klančnik ni postavil svojega 65-metrskega skoka preveč zanesljivo.

Norvežan Thynes, ki bo najbrže prišel v Jugoslavijo trenirat naše skakalce, je letel stilno zelo dovr-

šeno. Andreas Däscher, brat že omenjenega Hansa, je razveselil gledalce z lepim poletom in pristankom pri 66 m. Boljše znamke od vseh do zdaj naštetih pa je bil Falkangerjev 68-metrski skok. Ta mladi Nordijec obvlada svoj let v popolnem ravnotežju, zato ni bilo nič čudnega, da je med gledalci završila kot v panju, navdušenega ploskanja pa ni hotelo biti ne konca ne kraja.

36-letni Bradl, avstrijski smučarski veteran in najstarejši udeleženec na letošnji skakalni turneji po Švici, se je na odskočnem mostu odrinil s tako silo, »kot bi ga vrgli iz topa«. Letel pa ta veteran ni preveč zanesljivo in je, hočeš nočeš, vzbudil med gledalci zmajevanje z glavami; med poletom je namreč ves čas strigel s smučmi in lovil ravnotežje, kar ga pa ni moglo ustaviti, da ne bi dosegel najdaljšega skoka dneva (71,5 m), s čimer se je na pol metra približal rekorderju olimpijske skakalnice v St. Moritzu, ki ga je postavil, kot že rečeno, Norvežan Sig-

mund Rund pred dobrimi dvajsetimi leti. Pred Bradlom je Finec Uotinen z nenavnadnim predklonom in stilno kar najboljšim skokom dosegel dolžino 70 m, s čimer si je zagotovil tretje mesto v skupni oceni, takoj za norveškima rivaloma Karlstadom in Falkangerjem, ki sta si zasluženo podelila prvo mesto. Na koncu prve serije skokov je gledalce, sodniški zbor in novinarje prijetno presenetil tudi krepko izpeljani 68-metrski skok Jugoslavana Janeza Polde.

Pred začetkom druge serije poletov so sodniki sklenili, da bodo zmanjšali zalet za cela dva metra. Norvežani pa so kljub temu dosegli lepe uspehe, saj je Karlstad ne glede na to tudi zdaj skočil 69 m, kakor v prvi seriji, medtem ko so se moral drugi skakalci, bodisi iz skandinavskih ali alpskih dežel, umakniti s svojih prvotnih razdalj za nekaj metrov nazaj.

Od Finec je v drugi seriji še najbolj imponiral mali Uotinen Pentti, čigar 64-metrski skok pomeni

po kvaliteti drugi najlepše izpeljani skok v celotni konkurenci na olimpijski skakalnici v St. Moritzu, saj so mu trije sodniki, med njimi tudi Jugoslovan Ante Gnidovec, prisodili kar po 18 točk. Bradl se je vdrugiš pognal na 68 m daleč, v skupni oceni pa je prišel zaradi ne najboljšega stila šele na peto mesto.

Pa še besedo o jugoslovanskih skakalcih Poldi, Roglju, Zidarju in Klančniku.

Polda, kot jugoslovanski skakalec št. 1, je imel v St. Moritzu pred seboj najboljšo severnjake in prvega Srednjeevropskega Bradla. Svojo prakso s skokov v Bardonechiu, ki bi se dala povedati z besedami: »ne naprej, ne nazaj.« je prenesel tudi na olimpijsko skakalnico v St. Moritz, zaradi česar ga lahko po vsej pravici imenujemo za drugega moža v smučarskih poletih Srednje Evrope. Rogelj je v St. Moritzu vrgel v koš znanega avstrijskega skakalca Kerberja in z njim vred vso švicarsko reprezentanco, razen bratov Däscherjev, ki sta se uvrstila tesno pred njim. Jeseničana Zidar in Klančnik se nista borila preveč srečno, toda izredno pogumno in zagrizeno in samo padca obeh v drugi seriji skokov pri 63 m sta ju zadržala, da nista zlezla v ospredje.

(Dalje prihodnjič)

SKUPNI PLASMA S TURNEJE PO ŠVICI

	St. Moritz:	Untermasser:	Arosa:	Le Locle:	Skupaj:
1. Falkanger (Norveška)	219 (68 in 67 m)	225 (59,5 in 61,5 m)	222 (64,5 in 65 m)	229 (60 in 64 m)	895
2. Karlstad (Norveška)	219 (69 in 69 m)	215,5 (59 in 58 m)	206,5 (62,5 in 63,5 m)	218,5 (60 in 60 m)	859,5
3. Austad (Norveška)	213,5 (67 in 66,5 m)	220 (60,5 in 60,5 m)	224,5 (67,5 in 66,5 m)	195* (60 in 61,5 m)	853
4. Thynes (Norveška)	216	216,5 (59 in 60,5 m)	225 (64,5 in 65,5 m)	195,5* (60,5 in 62 m)	851
5. Heino (Finska)	212 (68,5 in 65 m)	223,5 (60,5 in 61 m)	219 (65 in 65,5 m)	195,2* (58,5 in 63 m)	847,7
6. Polda (Jugoslavija)	205,5 (68 in 66,5 m)	208 (57,5 in 58,5 m)	212,5 (64,5 in 65,5 m)	211 (57,5 in 63 m)	837
7. Uotinen (Finska)	218,5 (70 in 64 m)	217,5 (57,5 in 60 m)	215 (65 in 62,5 m)	184* (57,5 in 58 m)	835
8. Däscher (Švica)	205 (66 in 63 m)	206 (53 in 55,5 m)	201 (60 in 61 m)	208,3 (56,5 in 58 m)	820,3
9. Vuorinen (Finska)	205,5 (64 in 59,5 m)	187* (59 in 58 m)	214,5 (65,5 in 65 m)	210,7 (58,5 in 56,5 m)	817,7
10. Rogelj (Jugoslavija)	199 (64 in 60 m)	197 (54,5 in 52,5 m)	20* (60,5 in 61,5 m)	208,4 (54,5 in 58 m)	807,4
11. Klančnik (Jugoslavija)	165* (65 in 63 m)	205,5 (56 in 56,5 m)	199,5 (61,5 in 61,5 m)	172,1* (55,5 in 59 m)	742,1
12. Zidar (Jugoslavija)	165* (62 in 64 m)	200 (52 in 56 m)	174* (61 in 63 m)	137** (55,5 in 57,5 m)	677

* en padec na dotični tekmi — ** dva padca na dotični tekmi

Avstriji in Nemci odpadejo, ker jim manjka po ena tekma, prav tako Francozi in Italijani, ki so sodelovali samo v Untermasser za pokal Kongsberg.

Bradl bi bil na 2. mestu, če bi skakal tudi v Le Loclu.

Razpredelnico je za naš list pripravil tov. Karel Klančnik

»Partizan« v Mežici osvojil pokal
Preteklo sredo je bilo v Črni tekmo-
vanje za prehodni pokal med

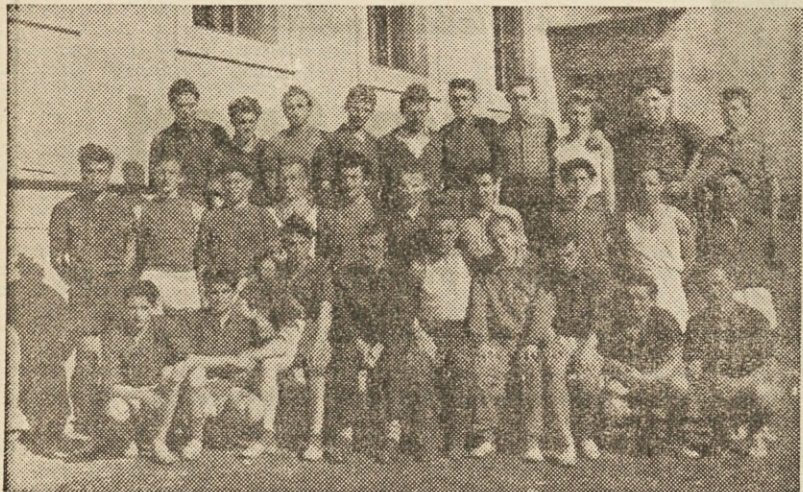
V Ljutomeru 30 novih vaditeljev

Od srede februarja je Okrajni odbor »Partizana« v Ljutomeru priredil 14-dnevni vaditeljski tečaj, katerega se je udeležilo 30 mladincev in članov iz 15 domačih društev. Uspeh tečaja je bil prav dober, saj so morali tečajniki ob zaključku polagati praktične in teoretične izpite iz deset predmetov. Z odličnim uspehom so dovršili tečaj tov. Sovič, Špur, Škrget (vsi iz Cvena), Berdin (Križevac), Zemljčič (G. Radgona) in Plesničar (Slatina-Radenci). Osem tečajnikov je izdelalo s prav dobrim, 16 pa z dobrim uspehom. Dne 16. t. m. se bo pričel v Ljutomeru tečaj za vaditeljice.

Pred dnevi je bil ustanovljen Okrajni odbor »Partizana« v Ljuto-

meru, ki ima na svojem teritoriju že 15 društev. Predsednik je tov. Zadravec, načelnik Pohl, načelnica pa Osterčeva.

Letos bodo s telovadnim nastopom dne 7. junija proslavili v Ljutomeru 50-letnico ustanovitve društva za telesno vzgojo. Zato so se konec preteklega meseca zbrali v Ljutomeru vsi društveni načelniki in vaditelji, da praktično pripravijo in predelajo zletni program. Na nastop bodo Ljutomerčani povabili društva iz sosednjih okrajev, predvsem iz Maribora in Murske Sobote. Program nastopa obsega vse zletne vaje za leto 1953 z vajami na orodju, športne igre in nastop v raznih atletskih panogah.

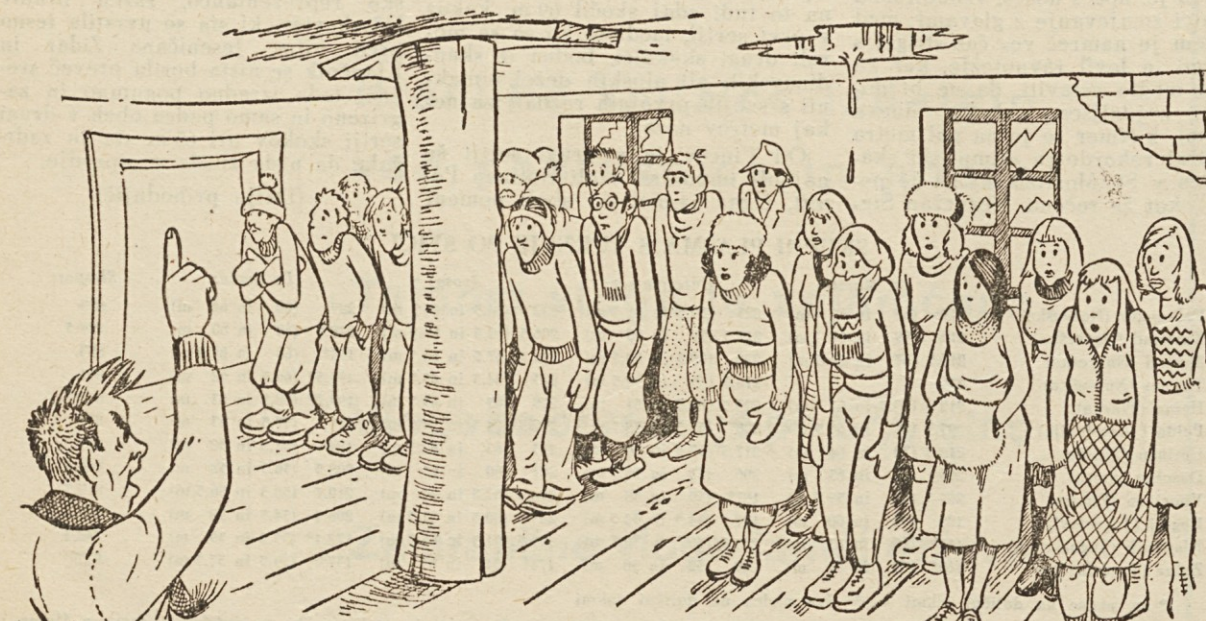

TEČAJNIKI IZ LJUTOMERA

Pomoči potrebujejo

V mesecu januarju in februarju so bili občni zbori tudi v partizanskih društvih Gornjesoške doline. Obisk na teh skupščinah je bil precej dober, poročila so pokazala stvarno vse uspehe in slabosti. Najbolj pereč problem, ki se je izluščil iz poročil odbornikov in živahne diskusije članstva, pa je obupno materialno stanje, v katerem se danes nahaja večina partizanskih društev na Primorskem. Posebno obupno je stanje v Kobaridu. Tu je telovadnica v bivši gostilni, ki nima niti primerne garderobe niti urejenih stranišč. Strop je podprt s stebrom in v tem prostoru se ves dan gnetejo otroci ljudske šole in gimnazije, zvečer pa odelki »Partizana«. Enojnna okna so slaba, pód trohni, pozimi pa udara v notranjost ostru burja. Društvo nima niti rekvizitov niti potrebne opreme, opreti pa se ne more na nikogar, ker v okolici ni večjih industrijskih podjetij. Kljub temu pa šteje to društvo 120 telovadčih, ki nosijo vse gospodarske težave na svojih ramenih. Večina članstva telovadi v civilnih oblekah

in bosu. Ker ta »telovadnica« nima garderobe, se med vadbo dvigujejo oblaki prahu — kar nam daje dovolj jasno sliko o obupnih razmerah v tem kolektivu. Tudi v Tolminu ni dosti boljše. Društvo, ki šteje 204 člane, ima svojo telovadnico v bivši mehanični delavnici. Velike težave imajo Tolminčani tudi pri vaditeljih. Dočim ljudskošolski učitelji precej pomagajo pri pionirskih oddelkih, pa se nasprotno pri gimnazijskih profesorjih opaža do »Partizana« precejšnja nezainteresiranost. Tako nam pišejo telovadci s Primorske in se pritožujejo, češ da jim republiški forumi delijo pomoč »po kapljicah«. Pravijo tudi, da so načrti in predračuni za prezidavo Komande Garnizona JLA v Kobaridu, kjer bi bilo mogoče zgraditi telovadnico, že davno v Ljubljani in čakajo rešitve, vendar doslej iz Ljubljane še ni bilo glasu. Kakor smo informirani, je Zveza »Partizan« to stanje na Primorskem že uvidela in bo prav tem krajem odslej posvetila največ pomoči. Res

(V Kobaridu imajo telovadnico v bivši gostilni, kjer je strop podprt s stebrom, stekla na oknih so pobita, tla trohntja itd.)
Vodnik v društvu: »Vsi mirno za dve uri! Da se nam ne sesuje strop na glavo...«

VELETRGOVINA Z USNJEM, GUMO IN TEHNIČNIM TEKSTILOM LJUBLJANA, PARMOVA ULICA 33

Telefoni: centrala 21-21, direktor 20-013, prodajni oddelek 20-101
Skladišče: Bežigrad št. 6, telefon 22-394

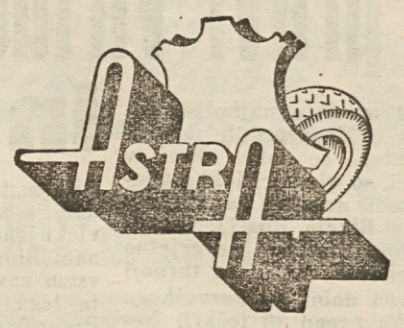
IZ SVOJIH SORTIRANIH ZALOG NUDIMO:

RAZNOVRSTNO USNJE iz vseh uglednih tovarn v državi (spednje in zgoranje usnje, tapetniško, sedlarsko in galanterijsko usnje) potrebščine za čevljarje, sedlarje, tapetnike in torbarje, pogonsko jermenje, usnjeno in dežne gumijasto, klinasta jermenja vseh dimenzij

GUMIJASTE IZDELKE: cevi za vodo in plin, za pretakanje pijač, za paro, komprimirani zrak in avtogeno varenje, za bencin in olje, za avtomobilske hladilnike, spiralne cevi za pritisk in vsesavanje, gumijasta tesnila, prešane in brušene plošče, manšete, kroglice, obroče, gumijasti škornji ter ostalo gumijasto, tehnično in galanterijsko blago. Gumirano platno za plašče dvojno in enojno

TEHNIČNE TKANINE: tehnični in sedlarski filc, filter platno, impregnirano platno za delovne obleke, jutine in konopljne tkanine za embalažo, tapetništvo itd. Čevljarški in krojaški sukanci, vrvarski izdelki, mlinske gurtne, vezalke, čevljarске podloge, blago za copate, čistilna volna, tekstilni odpadki itd.

TEHNIČNI MATERIAL: za vzdrževanje obratov in za zaščito delavcev

Kako so v Narodnem domu PRIPRAVILI SMUČARSKI IZLET

V zadnji številki »Poleta« smo priobčili kratko vest o smučarskem izletu »Partizana« — Narodni dom s posebnim vlakom na pobočja pod Jošta pri Kranju. Vse udeležence, kakor tudi vsa ostala društva bo verjetno zanimalo, kako je »Partizan« — Narodni dom organiziral ta izlet s tako velikim številom udeležencev. Obrnili smo se na vodjo izleta tov. Herija Kaiserja, ki nam je o pripravah in poteku izleta povedal tole:

»Štirinajst dni pred izletom sem objavil pred vsemi 12 oddelki, da bomo 1. marca priredili smučarski izlet. Dva dni pred težko pričakovano nedeljo sem dobil nenadoma sporočilo, da z izletom v Trzicu ne bo nič, kajti v Trzicu ni bilo več snega. Na hitro sem moral izbrati novo izletno točko; in tako sva z Bojanom odbrzela z avtomobilom na »lov« za snežišči. Odpeljala sva se prav do Trzica, kjer sva se lahko na lastne oči prepričala, da snega res ni več. Medtem ko sva se peljala proti Trzicu, sva ugotovila, da je na pobočjih Jošta nad Kranjem dovolj snega za nameravani izlet.

Računal sem, da se bo za izlet prijaviло od 400 do 500 članov, to je namreč številka, ki jo železniška direkcija zahteva za posebni vlak. Nisem se zmotil. Število je naraslo celo na 557 pripadnikov našega društva. Na izlet smo povabili tudi starše najmlajših, da se prepričajo, kako skrbimo pri »Partizanu« za vzgojo naših najmlajših. Ker je bilo treba Direkciji železnice prijaviti posebni vlak deset dni pred izletom, sem zaradi sigurnosti povabili še partizanski društvi »Vič« in »Polje«, da bi se s svojim članstvom udeležili izleta. Obe društvi sta se radi odzvali našemu vabilu in sta se izleta udeležili s preko 100 člani.

Kratek rok za pripravo izleta mi je povzročil precej skrbi, toda z dobro voljo smo tudi to premagali in z uspehom izvedli izlet v novi smeri. Tukaj se moram zahvaliti predvsem vsem uradnikom državnih železnic, ki so mi pomagali pri izdelavi načrta, ki ni bil tako enostaven, predvsem zaradi težav na postaji Št. Jošt, ki ima le en tir. Prav tako zaslužijo pohvalo prijazne tovarišice pri izdaji režijskih voznih kart, eni tovarišici pa želim boljših živcev, sicer pa ji vendar ne smemo zameriti, kajti žigosati 667 voznih listkov tudi ni kar tako.

Pričakovana nedelja je bila kmalu tu. Zbor je bil pol ure pred odhodom vlaka pred postajnim po-

slopjem. Okoli pol sedmih se je zbralo pred postajo nad 650 »smučarjev« in sankarjev. Ob sedmih je vlak odpeljal deset vagonov veselih smučarjev in sankarjev. Na postaji Št. Jošt, kamor smo prispeli pred 9 uro, smo se razvrstili v dolgo kačo in odšli na goličasto pobočje. Kako težko je obdržati naše male smučarje, pa tudi starejše, smo tu prav lahko videli. Samo besedici: »ostali voljno« — in že je bilo pred nami vse pobočje polno smučarjev, ki so hiteli proti vrhu, da bi tovarišem čimprej pokazali svoje sposobnosti na smučeh. Nazadnje smo uspeli zbrati posamezne oddelke in začeli smo s tekmovanjem najprej v tekih, potem v veleslalomu, sankanju in nazadnje še v skokih na improvizirani skakalnici. Za uspešno organizacijo tekmovalja imajo največ zaslug vodniki oddelkov, kakor tudi sodniški zbor in starši, ki so tudi po svojih močeh pomagali.

Najbolj zabavno je bilo tekmovanje v tekih, kjer so se pionirji in pionirke na svojih nerodnih smučkah borili, da bi prišli čimprej na cilj. Resnejša in ostrejša je bila borba članov in mladincev v veleslalomu. Največ gledalcev pa so privabili skoki. Po tekmovalju smo se vsi organizatorji oddahnil, ker so vsa tekmovalja potekla brez večje nezgode. Le nekaj manjših prask po rokah in obrazu zaradi padcev v zmrazjenem snegu smo »zabeležili«.

Seveda tudi na okrepčilo nismo pozabili. V gostilni pod vnožjem Jošta sta delila neutrudna Lojze in Lojzka topel čaj, katerega smo pripravili z denarjem, ki nam je ostal zaradi razlike v ceni za vožnjo. Udeleženci so namreč plačali vožnjo do Trzica, potem pa smo se peljali le do Jošta.

Ob dveh popoldne je prisopihal na postajo zopet naš posebni vlak in vsa vesela družina je kmalu odrinila v Kranj, kjer smo dobili v menzi tovarne »Iskra« okusno in ceneno kosilo, ki je našim smučarjem zelo teknilo. Uslužbencem in upravniku menze se moram lepo zahvaliti za uslugo, ki so nam jo izkazali, in s tem omogočili tako zadovoljiv uspeh našega izleta. Po kosilu smo si ogledali zanimivosti Kranja, ob petih pa smo se na kranjski postaji poslovili od tovarišice Vide Gerbčeve, ki je dan poprej diplomirala, in vodnika mladincev tov. Rajsnerja, ki sta odšla za nekaj dni na odhiti na našo lepo Gorenjsko.

Prijetno utrujeni smo prispeli v Ljubljano in vsi udeleženci izleta so si bili edini v tem, da mora naše društvo še organizirati podobne izlete, ki krepijo zavest društvene pripadnosti

Obiskali smo Primorska...

Pretekli petek mi je komaj še uspelo ujeti avto Zveze »Partizan«, ki naj bi odpeljal gradbeno komisijo na teren, in že je naš Mercedes navsezgodaj odbrzel proti Postojni. Veselil sem se lepega vremena, saj sem že v Postojni videl, da snega skoraj ni več. Še malo vožnje in že smo običali na prvi postaji: Vipava. Čeprav središče vipavske doline, je Vipava danes še vedno brez društva »Partizan«, dasi ima lepo tradicijo (Sokol pred prvo svetovno vojno), in skoraj brez športnega življenja, razen če izvzamemo zelo agilne pripadnike naše JLA. Iz razgovora s tajnikom občine smo spoznali, da imajo možnosti za telovadno in športno življenje, manjka pa jim ljudi, ki bi vse to organizirali; upajo pa s pomočjo JLA to vprašanje rešiti. Človek bi pričakoval, da bo središče vsega dela v telesni vzgoji učitelj oz. učiteljica telesne vzgoje na gimnaziji. V Vipavi pa ni tako. Učiteljica telesne vzgoje niti v šoli ne dela najbolje, sicer pa ne kaže prav nobene volje do kakšnega dela pri pozitivni telesnovzgojnega dela v kraju. Tov. Pavšič je Vipavi v imenu Zveze obljubil pomoč in že smo se peljali naprej proti sosednji Ajdovščini.

V Ajdovščini so zelo marljivi. »Partizan« ima skoraj 200 aktivnih članov, ki pa nimajo, prav tako kakor šola, nobenega prostora, kjer bi lahko vadili pozimi ali ob slabem vremenu. Od JLA pa bodo dobili hangar, ki ga JLA več ne uporablja, in ga bo mogoče preurediti vsaj v zasilno telovadnico.

„Ne poznate naših težav“

Toplo pomladno sonce nas je na poti proti Novi Gorici prisililo, da smo odložili zimske plašče. V Novi Gorici smo bili pri predsedniku OLO tov. Remcu, ki nam je živo naslikal težak položaj svojega okraja. Nesrečna meja — to se vleče kot rdeča nit skozi vsa izvajanja tov. predsednika, Goriški kot je odrezan od svojega središča Gorice, novo središče — Nova Gorica — pa je šele v nastajanju. Za »Partizana« je v Novi Gorici veliko zanimanje, toda mladina je brez telovadnice, da celo brez dvorane tudi za kulturne prireditve. V Novi Gorici bodo začeli graditi večji telovadni dom kot središče »Partizana« za ves okraj, toda iz lastnih sredstev jim bo to popolnoma nemogoče, ker se gospodarski položaj okraja zaradi specifičnih prilik zelo težak. Ljudem, ki se tako vztrajno bore, da bi čimprej dogradili našo Novo Gorico, bo treba pomagati, najboljša pomoč športnih in telovadnih organizacij Slovenije Novi Gorici pa bo pomoč pri gradnji telovadnega doma.

Nekaj minut vožnje čisto blizu državne meje in že smo v Solkanu, kjer so zelo agilni. Toda kje telovadijo? V prvem nadstropju nekega poslopja je urejena zasilna telovadnica, ki služi tudi za kulturne prireditve. Tla so tako šibka, da ne morejo v prostor postaviti skoraj nobenega orodja. Res, vsa društva »Partizan« na Primorskem se bore z velikimi težavami, ki jih sama ne bodo mogla prebroditi. Zato je pohvalen sklep Zveze, da se letos vsa pažnja posveti zlasti Primorski, ki dobiva in bo še dobivala tudi največ investicijskih kreditov za gradnjo domov.

Iz »trojke v Mercedesu« je nastala že četvorica, ker nas je v goriškem okraju spremljal tudi inštruktor »Partizana« za ta okraj tov. Vončina Karlo, ki ima velike zasluge za dober razvoj telesnovzgojne organizacije v goriškem okraju. Tov. Karlo mi je med vožnjo pripovedoval o delu telovadnih društev, ki niso več samo ozko telovadna, ampak tudi v resnici telesnovzgojna, saj nudijo svojemu članstvu poleg orodne telovadbe tudi dovolj tako imenovanih športnih panog. Da so uspeli vključiti že mnogo mladine, govori n. pr. številka 300 pionirjev na nedavnih smučarskih tekmah na Lokvah.

Iz Solkana smo nadaljevali pot po prekrasni dolini Soče do Anhovega, kjer so nas veliki oblaki belega prahu že od daleč opozarjali, da se bližajo veliki cementarni. Še preden smo prišli do tovarne, smo se ustavili na gradbišču združnega doma, kjer bo tudi telovadnica bodočega telovadnega društva. V cementarni smo se pogovorili s tov. direktorjem glede ustanovitve »Partizana«. Nekaj aktivnosti med delavstvom že obstoja, tudi pionirji že vadijo, torej bo ustanovitev društva le bolj formalna stvar. Kar oddahnili smo se, ko smo prišli iz območja cementarne, tako moreče vpliva cementni prah na človeka. Lahko občudujemo delavce, ki delajo leta in leta v teh težkih pogojih!

Sonce že zahaja, ko se vračamo zopet v Šempeter, kjer si ogledamo gradbišče telovadnega doma, ki so ga ravno pred nekaj dnevi spravili pod streho. Kmalu smo zopet na poti in vozimo čisto blizu meje, katero je razmejitevna komisija speljala po

nekod prav smešno oz. še bolj — krivično in žalostno. Pot nas pelje mimo pokopališča, ki ga deli meja na dve polovici, tako da tudi mrtvim ne prizanaša. Vedno bolj razumem, zakaj lahko često slišim »ta nesrečna meja«.

Kmalu za razkosenim pokopališčem smo že v Mirnu, lepi slovenski vasi z znano usnjarsko industrijo. Za zaključek prvega dne naše »turnee« po Primorski pa nas čaka še posebno presenečenje. Ravno na večer našega prihoda imajo v Mirnu občini zbor telesnovzgojnega društva. Z veseljem se odzovemo prijaznemu vabilu, da prisostvujemo letnemu obračunu enega od najboljših vaških društev v Sloveniji.

V Mirni so na pravi poti

Ko smo malo po sedmi uri stopili v svečano okrašeno učilnico osnovne šole, je bila ta že skoraj polna. Med številnimi udeleženci občnega zbora je bilo največ mladine in pionirjev. V razgovoru pred občnim zborom so nam rekli 20-letni fantje: »Dajte nam sredstev za zgraditev telovadnice in s tem možnost, da se udeležujemo v telovadbi in športu, saj drugih možnosti za razvedrilo skoraj nimamo!« Iz poročila marljive tajnice društva tov. Ušajve smo izvedeli, da ima društvu okoli 240 aktivnih članov, ki ne obiskujejo le ur splošne telesne vzgoje v telovadnici, ampak se v okviru društva izpopolnjujejo tudi v različnih športih. Najuspešnejši so bili odbojkarji, ki so zmagali na republiškem prvenstvu »Partizana«. Iz poročila, ki je bilo zelo kritično, je zvenel tudi očitok, da množične organizacije vse premalo pomagajo »Partizanu«. Društvo je priredilo zelo uspešni telovadni dan, več akademij in sodelovalo na najrazličnejših tekmovanjih. V diskusiji se je pokazalo, da imajo nekateri ljudje v Mirnu namen razbiti društvo in ustvariti še športno društvo, za kar pa ni nobenih stvarnih pogojev niti potreb. Občni zbor je razbijaške tendence obsodil in potrdil enotnost velike večine članstva. Na koncu diskusije je bilo večini povsem jasno, da ni važno, ali je v odboru društva referent za nogomet, kar so nekateri prenapeti »športniki« postavljali za pogoj za sodelovanje, ampak predvsem to, da se mladina pravilno vzgaja, ne samo telesno, ampak tudi moralno in politično. Občni zbor je bil vsekakor ploden in tako žive diskusije v posameznih važnih problemih bi želeli tudi na občnih zbora ostalih telesnovzgojnih in športnih društev. Kako malenkostne so se mi zdele po tem občnem zboru skupščine nekaterih društev v Ljubljani, kjer so po več ur razpravljali o prav malo važnih vprašanjih, namesto da bi tako kot v Mirnu, kjer delajo v »malo« težjih pogojih kot v Ljubljani, govorili o tem, kako bodo najbolje vzgajali mladino.

Zjutraj smo se poslovili od prijaznih Mirenčanov in zopet nadaljevali našo »turneo«. Pot nas je vodila skozi Renče, kjer imajo telovadnico že skoraj gotovo, in Prvačino, kjer preurejajo v telovadni dom bivšo karabinjersko postajo.

Naslednja etapa je bil Zali hrib, kjer so zelo agilni. Zaenkrat telovadijo v zasilni telovadnici (prostor je zelo nehigienski) nad nekim hlevom, tla so pa tako »močna«, da so se nekemu telovadcu po preskoku preko konja kar udrla. Občina se v Zalem hribu zelo zanima za »Partizana« in mu je že odstopila zemljišče, na katerem bodo postavili lep telovadni dom, tudi materiala so že precej nakupili in bodo s pomočjo Zveze kmalu začeli z gradnjo.

Že brzimo proti Braniku, kjer še nimajo društva »Partizan«. Ustavimo se pred občino in poskušamo najti koga od »občinskih mož«. Končno le najdemo tajnika in se »razgovorimo« z njim o ustanovitvi telesnovzgojnega društva. V kraju obstoja nekaj »divji« nogometni klub, sicer pa zaenkrat ni še nobene dejavnosti v telesni vzgoji. Imajo majhno igrišče in dovolj mladine, torej je treba le začeti in bo že šlo.

Davis cup v Novem Sadu in Zagrebu, državno prvenstvo pa v Mariboru

Na svojem zadnjem sestanku je upravni odbor TSJ določil prizorišča letošnji tekem v Davis cupu in državnega prvenstva. Tekma I. kola proti Švici bo odigrana v Novem Sadu, v slučaju naše zmage pa bodo Francozi nastopili v Zagrebu. Organizacijo državnega prvenstva so poverili mariborskemu TK Branik, kar je nedvomno veliko priznanje slovenskemu tenisu.

ŠTIRJE SLOVENC V ZAGREB

Pred nekaj dnevi je prispel iz Beograda v Zagreb angleški trener Wilde, ki bo tudi v Zagrebu treniral skupino naših najbolj naderjenih mladincev. Zagrebškega dela treninga se bodo od Slovencev udeležili Ogrin in Pucihar iz Ljubljane ter Horvat in Bergant iz Maribora. Po vsej verjetnosti bo spremljal slovenske tekmovalce tudi tehnični referent STZ dr. Bleiweis.

Zopet deset minut v našem Mercedesu in že se peljemo skozi Stanjelo, nad katerim se dvigajo razvaline mogočnega gradu. »To bi se pa splačalo pogledati,« si mislimo in že se povzpneemo h gradu. »Leto 1692« beremo nad vrati; torej je grad že star ožak, ki pa je deloma še prav lepo ohranjen. Iz Stanjela se odpeljemo v Komen, kjer je »Partizan« še zelo mlad, komaj dobrega pol leta obstoja društvo, ki pa ima že 65 aktivnih članov, ki telovadijo v dvorani združnega doma, brez orodja — le eno bradljo imajo. Največ težav jim dela pomanjkanje vadijskega kadra.

Pozno popoldne smo zapustili Komen. Po kratkih postankih v Duvljah in Tomaju smo prispeli v Sežano, kjer so se naša pota ločila. Gradbeno komisija »Partizana« je nadaljevala s svojim delom po ostalih primorskih krajih, jaz v vlogi »Poletovega« reporterja pa sem »skočil« mimogrede še v Portorož na tečaj nogometnih trenerjev in pogledat trening Odredovih nogometašev.

Marko Rožman

DVIGANJE UTEŽI Slovenki tekmovalci so opravicili zaupanje

O dviganju uteži se v zadnjem času zelo malo piše, kijub temu pa ta šport pri nas ni »izumrl«. Prav preteklo nedeljo je na Dunaju gostovala mladinska reprezentanca Jugoslavije, ki je kljub porazu častno zastopala svojo domovino. Naše zastopstvo, v katerem so bili tudi trije Slovenci — Colarič, Rožman in Dolenc — je vodil trener ljubljanskega železničarja tov. Jenko. Priobčamo razgovor našega urednika z dvema članoma »ekspedicije«:

KAJ MENI NAJTEŽJI?

Najtežjega reprezentanta Romana Dolenca (92 kg) sem našel v graverski delavnici na Vodnikovem irgu, kjer pomaga pri delu svojemu očetu. Pogovor se je seveda takoj zasukal na dunajsko tekmovalje. »Ali ste zadovoljni s svojim prvim nastopom v državni reprezentanci?«

»Sem, tudi sprejem in organizacija tekme je bila dobra. Od naših se je najbolj izkazal Colarič, ki je dvignil mnogo več, kot smo od njega pričakovali.«

»Kje in kako ste začeli z dviganjem?«

»Začel sem leta 1949 pri Krtmu, leta 1951 pa sem prestopil v ljubljanski železničar. Bil sem republiški prvak leta 1950 in 1951, lani

pa sem bil v vojski in na republiškem prvenstvu in sem tekmoval.«

»Kaj pa menite o množičnosti vašem klubu?«

»Predvsem nam manjka dvorana. Treniramo namreč na stadionu železničarja, tja pa je, posebno še z novince, ki ga je treba šele pritegniti k delu, zelo daleč.«

»VAŠ KADER JE ZELO DOBER«

Trenerja in vodjo pota pa sem »obral« kar telefonično — zato tud brzozajvni slog.

»Kako je bilo?«

»Dobro, Avstrijci so nas prijazno sprejeli in tekmovalje tudi v redi izvedli. Sojenje je bilo dobro.«

»Pa vaši fantje?«

»Colarič je postavil nov rekord pa tudi Rožman in Dolenc nista razočarala.«

»Morebitne pripombe?«

»Da! Avstrijci imajo že dolgoletno tradicijo v tem športu, kljub temu pa so bili zelo presenečeni našimi dvigalci in so nam venome govorili, da imamo zelo dober kader.«

Toliko o gostovanju na Dunaju. Seveda pa to ni bil zadnji letošnji nastop ljubljanskih dvigalcev. Izvedli bodo še republiško prvenstvo mednarodno tekmovalje ob pravi 35-letnici železničarja, pa tudi povratni dvoboj z Avstrijo bo verjetno v Ljubljani.

GROSISTIČNO TRGOVSKO PODJETJE

„Gorica“

sedež ŠEMPETER pri GORICI

Prodaja na debelo:

kolonialno blago, železnino, tekstil, galanterijo, usnje, čevlje, kuhinjske in spalne opreme itd. Cene konkurenčne. Dostava lastna in hitra. Trenutno na zalogi nadomestni deli in plašči za kolesa italijanskega izvora

BOKS

Pankov in Jelkič sta odšla

Boksarja Železničarja in poltežki in težki kategoriji, Paukov in Jelkič, katerima je skušal pred meseci bokarski klub Železničar okrepiti svoj vrste, sta odšla nazaj v Stari Beč in bosta verjetno zopet nastopala z svoje matično društvo. Izgledi Železničarja za dober plama v hrvatsko-slovenski bokarski ligi so s tem seveda zelo zmanjšali, ker njihov boksar težke kategorije Tihovič zaradi dveh zaporednih porazov knock-outom ndalje časa ne bo smel v ring. Treba bo zato posvetiti čim več pozornosti bokarski šoli in ta čimprej vzgojiti dobre boksarje tudi v težjih kategorijah.

Prihodnjo nedeljo prvi kros

Prihodnjo nedeljo priredi AK Železničar meddruštveni kros v Stržunskem gozdu, s katerim bo odprto letošnje prvenstvo.

Izvozno in uvozno podjetje

Primorje Export

NOVA GORICA

Telefon: Šempeter pri Gorici št. 12, 35
Nova Gorica št. 07. Rač. NB 656 T 62

I Z V O Z : les, drva za kurjavo, lesno oglje, predmeti prehranske industrije, kmetijski proizvodi, živina, gradbeni material, kamionske prevozne usluge

U V O Z : elektro-material, tehnični material, kolonialni in prehranjevalni proizvodi, generalna popravila motornih vozil ter drugih strojev

Rokometašem se letos obeta pestra sezona

Naši športni javnosti gotovo ni znano, pod kakšnimi pogoji se je pričel razvijati rokometni šport pri nas. Šele leta 1948 se je na pobudo zagrebških, do takrat edinih rokometištev v naši državi, pričelo resno delo na polju te športne panoge. V Slovenijo so prinesli rokomet slovenski akademiki iz Zagreba in Beograda. V nekaj letih in vse do izida pisma CK KPJ je bilo osnovanih mnogo rokometnih moštev, zahvaljujoč se nekaterim požrtvovalnim igralcem predvsem pa finančni pomoči. Razne subvencije so omogočile formiranje zvezne in republiških lig. S pismom CK KPJ smo tudi v rokometu prenehali s takratnim nepravilnim procesom razvijanja našega športa. Posamezniki se niso takoj zavedali, da je treba prekiniti s stari načinom dela in povezovati naš šport s splošnimi ekonomskimi in kulturnimi faktori v naši državi. Takih je bilo malo in pokazali so, da jim ni edini cilj naš šport, ampak tudi druge osebne koristi. Na splošno je bilo opaziti stagnacijo, toda na zadnji skupščini Rokometne zveze Jugoslavije smo z veseljem ugotovili, da igra rokomet nad 9.000 športnikov v 87 klubih in 31 sekcijah. Lep napredek, če prištejemo k temu še okoli 120 srednješkolskih moštev s čez 2000 aktivnimi člani!

Poglejmo sedaj, kako je z rokometom v mednarodnem merilu. Razen na Japonskem, v Grčiji in na britanskem otočju, igrajo rokomet v 40 državah. Če pa vzporedimo nivo in kvaliteto jugoslovanskega rokometu z ostalimi državami, dobimo zadovoljive rezultate. Kvaliteta naših rokometnih ekip je enaka recimo kvaliteti najboljših avstrijskih ekip. Če izzamemo Nemčijo, lahko trdimo, da je naš rokomet čisto blizu, če ne izenačen s kvaliteto švedskih in švicarskih ekip, ki danes za Nemčijo dominirajo v svetu. To je na eni strani rezultat požrtvovalnega dela nekaterih trenerjev, na drugi strani pa fizična usposobljenost naših ljudi, ki v tej športni panogi hitro prihajajo do izraza. Jugoslovanski rokomet ne cenijo samo države, s katerimi smo že odigrali vrsto tekem. Priznanje nam je dala tudi svetovna federacija s tem, da je naš predstavnik izvoljen v njen biro. Poleg tega pa nam je poverjena organizacija prihodnjega svetovnega kongresa in po vsej verjetnosti bo tudi naslednje svetovno prvenstvo v Jugoslaviji.

Kako je z rokometom v Sloveniji? Z decentralizacijo tekmovanja, ki se odvija v podvezvah (mariborski in ljubljanski), so se klubi organizacijsko utrdili, tekmovanja so postala zanimivejša, kvaliteta ostaja v glavnem na isti višini in se izenačuje, na splošno pa je ista utrpela. Slovenska rokometna zveza je zato v dogovoru s hrvaško zvezo, da bi se v jeseni formirala hrvaško-slovenska rokometna liga, ki bo še bolj poživela program tekmovanja, predvsem pa koristila dvigu kvalitete. Načelno smo se že zednili o formiranju te lige. Naša podzvezna tekmovanja pa bodo v splošnem delu postala zanimivejša, ker bodo po vsej verjetnosti trije najboljše plasirani v republikah imeli pravico sodelovanja v omenjeni ligi.

Ženske ekipe bodo tekmovala enakrat v enotni republiški ligi. V

primerjavi s Hrvatsko in Srbijo je rokomet v Sloveniji še slabo razvit. 9 moških in 5 ženskih ekip ter 15 srednješkolskih ekip predstavlja z okoli 600 aktivnimi člani vse. Kljub prizadevanju Zveze, da bi razširila ta šport, ni zaželenega uspeha. Na eni strani je množičnost zaviralo centralistično vodenje športne panoge, kar smo sedaj sprostili in približali vodstva samim organizacijam (podzveze). Predvsem pereč in bistven problem pa je strokovni kader, ki ga skoraj nimamo, razen dveh ali treh izprašanih inštruktorjev. Da bi izpolnili to vrzel, ki občutno zavira razmah rokometu, bo RZS letos v mesecu juliju organizirala trenerski tečaj pod vodstvom inozemskega strokovnjaka ob sodelovanju Zavoda za fizikulturo v Ljubljani. Na tečaj bomo povabili poleg aktivnih rokometištev tudi učitelje in profesorje telesne vzgoje srednjih šol ter vodnike iz partijskih društev, ki bodo kasneje lahko monogo prispevali k nadaljnemu razvoju rokometu. Mislimo, da bi bilo odveč poudarjati fiziološko vrednost rokometu, kdor ga je že videl in igral, bo lahko presodil in ugotovil, da spada med vrsto

športov, ki vsestransko in koristno krepi naš mladi rod. Da je rokomet koristen in potreben naši mladini, je videti iz programa obvezne telesne vzgoje za mladino srednjih šol Srbije, kjer je uveden kot obvezni predmet v športnih popoldnevih. To naj velja za vzpodbudo našim profesorjem in učiteljem telesne vzgoje, ki se zanj, razen redkih izjem, dokaj malo zanimajo.

Ko govorimo ravno o koristih te igre, še nekaj besed o »malem« rokometu, o katerem nastaja več mnenj. Izkušnje hrvatskih tovarišev in tovarišev iz Srbije nam povedo, da ima »mali rokomet« res lepo bodočnost. Najbrž se ne bomo zmotili, če trdimo, da je naša ženska mladina v glavnem na precej nizki stopnji telesne kulture in da je zaradi tega zanjo obvladanje velikih terenov naporno in vsled tega tudi kvaliteta igre temu primerna. Toda to ni bistveno! Naj bo veliki ali mali rokomet — za nas mora biti važno le to, da se bavimo z določeno športno panogo načrtno in smotrno in prepričani smo, da bi diskusije o tem vprašanju odpadle in veliki ter mali rokomet ne bi škodila tudi ženskemu svetu.

Koledar prireditev v letu 1953

MOSKI

12. aprila: pričetek podzveznih tekem (veliki rokomet), 1. 2. in 3. maja: turnir v malem rokometu v Ljubljani, 15. 16. in 17. maja: turnir v Sarajevu (veliki rokomet), 27. maja: Jugoslavija: Švedska v Stockholmu, 28. 29. in 30. junija: polfinalni turnir za državno prvenstvo v Skoplju, 27. sept.: Jugosl.: Švica v Zürichu, 11. oktobra: Jugoslavija: Nemčija v Beogradu, 18. oktobra: Jugoslavija: Avstrija v Mariboru.

Slovenske ekipe so prav tako v dogovoru z avstrijskimi ekipami, ki bodo gostovale v Ljubljani, Mariboru in Celju. Ta program prireditev je eden izmed najbolj bogatih, kar smo jih imeli v rokometu.

ŽENE

29. marca: pričetek slovenske republiške lige (veliki rokomet), 1. 2. in 3. maja: republiško prvenstvo v malem rokometu (turnir v Mariboru), 10. maja: reprezentanca Ljubljana: Svoboda-Ljubljana, 15. 16. in 17. maja: turnir mest v Ljubljani (Zagreb, Beograd, Subotica, Ljubljana), 24. maja: Avstrija: Jugoslavija na Dunaju, 27. in 28. junija: mednarodni turnir s sodelovanjem ene avstrijske ekipe v Ljubljani, 3. 4. in 5. julija: državno prvenstvo v Subotici (veliki rokomet), 10. 11. in 12. julija: državno prven-

TUDI ROKOMETASI SO ŽE AGILNI

Po marljivem treningu v telovadnicah so se v sredo spoprijeli rokometasi mariborskega Železničarja in Branika. V prijateljski tekmi je visoko zmagal Branik z 20:9 (10:6). Igralci Branika so pokazali boljše taktiko in večjo rutino. Najuspešnejši strelec Branika je bil znani smučar Gaube, pri Železničarju pa je bil gonilna sila znani atlet Čerpes, ki je sam zabil štiri gole.

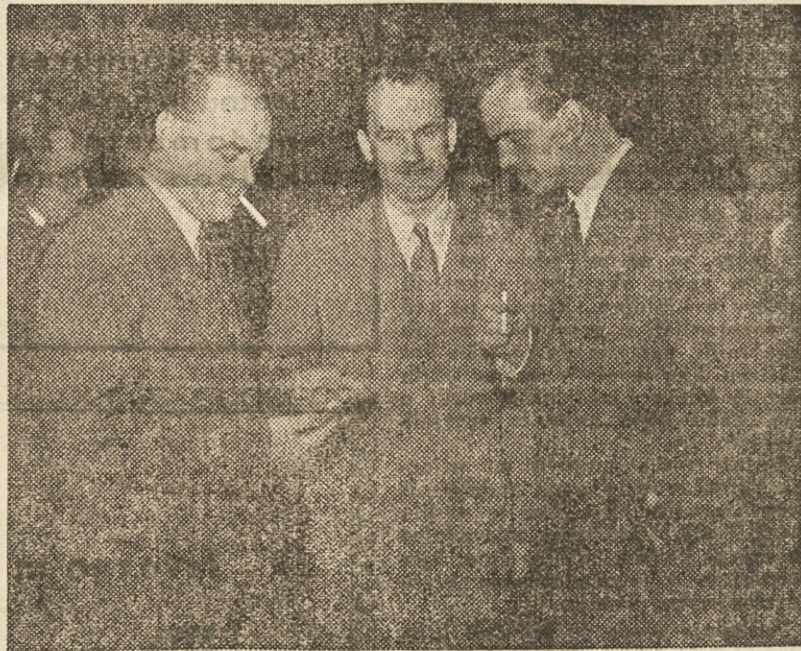
stvo v Novi Gradiški (mali rokomet).

Poleg tega bo tudi ženska ekipa Svobode iz Ljubljane gostovala v Münchenu (Nemčija).

Ali si že poravnal naročnino za Polet

Mladi sabljači so se postavili

Pretekli četrtek so se na Taboru srečali sabljači Zavoda za fizikulturo in mlada ekipa Krima. Nastopili so mladinci in mladinke v floretu. Pri mladinkah je bil Zavod uspešen s 6:3, medtem ko so Krimovi mladinci tesno zmagali z 9:7. Kljub temu, da so borci obeh ekip še začetniki, so pokazali precejšnje znanje. Organizacija tekmovanja je bila prav dobra. KU

Delegata Rokometne zveze Jugoslavije tov. Jovan Ružić in Vlado Žorž na skupščini Mednarodne rokometne federacije v razgovoru z nemškim ministrom za šport (na levi).

Športniki, za vas!

Solea
ŠPORT KREMA

TVORNICE
„ZLATOROG“
MARIBOR

Preizkusite!

V LJUBNEM OB SAVINJI SO ZGRADILI MODERNO KEGLJIŠČE

Pred kratkim je bil ustanovljen v Ljubnem ob Savinji kegljaški klub, ki je trenutno edini v šoštanjem okraju. Nedavno so zgradili novo kegljišče z asfaltno stezo, ki je sposobna za vse tekme v narodnem in mednarodnem slogu. Največ zaslug za zgraditev kegljišča ima sekretar kluba tov. Tesovnik, ki je vložil mnogo truda in dela, njegovi tovariši so mu pa radevolje pomagali. Mnogo težav je bilo treba prebrsti, toda ljubenski kegljači so jih premagali. Gradnja kegljišča je stala nad 200.000 dinarjev.

Ob otvoritvi kegljišča je bila odigrana kegljaška tekma med celjskim Kladivarjem in domačim moštvom v narodnem slogu. Zmagal

je Kladivar z rezultatom 282 : 248, kar je vsekakor uspeh za domačine, če upoštevamo, da je bila to njihova prva tekma sploh in še s tako renomiranim nasprotnikom. Najboljša sta bila Karadjole (Kladivar) in Krolnik (Gozdar). F. K.

Največja izbira prehranjevalnega blaga

Trgovsko podjetje

„Hrana“
MARIBOR

20 prodajalen v vseh delih mesta

Solidna postrežba, kvalitetno blago in nizke cene!

Prepričajte se samil

Led je bil prebit. Začela se je pot navzgor... Na slovesni razdelitvi nagrad sem bil središče pozornosti. In meni je bilo tako prijetno. Zakaj tudi ne? Kako bodo veseli moji prijatelji!

Da, prijatelji! Pozno sem se spomnil, da v Ljubljani nestrno pričakujejo mojega telefonskega sporočila. Toda, kdo bi mi zameril? Petje, ples, veselo razpoloženje, gostoljubnost domačinov, vse to me je zavedlo, da sem pozabil na obljubo.

Ko sem jim končno sporočil veselo novico, je eden izmed njih kar ob telefonu vzkliknil: »Na zdravje Ludvik! Zmagal ješ se liter vina gor!« Kakali so me namreč pri »Seštic«.

Ko sem se vrnil naslednji dan v Ljubljano, so mi povsod, kjer sem se pojavil, iskreno čestitali. Časopisi so na široko opisali moj uspeh v Varaždinu.

UROIČ ALI JAZ

Z dirko v Varaždinu je bila motoristična sezona zaključena. Med dirkači v Sloveniji, pa tudi na Hrvaškem so še dolgo razpravljali o mojem presenetljivem uspehu.

Naslednjo spomlad je bilo na sporedu nekaj dirk, vendar trenirali nismo, ker v Polju ni bilo več dirkališča. Zmagal sem v Osijeku in Subotici in polnil svojo delavnico z lovčevimi vencami.

Vsi pa smo se začeli vneto pripravljati na državno prvenstvo, ki naj bi bilo še isto leto v Zagrebu, kjer je Prvi Hrvatski Motoklub gradil novo dirkališče. Mimogrede sem

nastopil na Ljubeljski cestni dirki, kjer je sodelovalo precej Zagrebčanov. Seveda so oni pobrali vsa prva mesta, ker so imeli mnogo popolnejše motorje in so bili tudi po znanju precej pred nami. Najboljši med njimi je bil Uroič, ki je ob enem s Štrbanom predstavljal v jugoslovanskem motošportu razred zase. Zasedel sem za njim drugo mesto v svoji kategoriji in občutil pravo moč Hrvatov.

Kaj naj pač jaz v borbi z njimi dosežem? In to še v svojih BSA, ki za take borbe ni več odgovarjal!

In vendar so med dirkači že tedaj precej razpravljali o tem, da bom Zagrebčanom kmalu trd oroh. Nekateri so celo postavljali vprašanje — Uroič ali jaz...

DRŽAVNO PRVENSTVO JE ODLOČILO

Dirkališče v Zagrebu so končno zgradili. Jugoslovanska motozveza je razpisala državno prvenstvo in povabila nanj tudi Slovence. Kdo bo šel od nas? Šiška je bil tedaj v Grazu, za njim sem bil pa kvalitetno najmočnejši jaz. Toda z mojim BSA? Kam naj se podam? Sigurnemu porazu nasproti? Na to skoraj nisem bil več navajen.

Moji prijatelji pa so prišli na dobro idejo. Pisali so Šiški, če mi posodi za državno prvenstvo svoj motor. V veliko veselje nas vseh je Šiška dovolil, da lahko njegov motor pripravijo zame. No, da, na ta način bo mogoče kaj več uspeha.

Dan pred dirko smo odpotovali v Zagreb. Ob našem prihodu v hrvaško prestolnico je bilo tam že vse v slavnostnem razpoloženju. Ni čudno, Zagreb je bil tedaj središče jugoslovanskega motošporta. Ljubljancem so se pridružili še dirkači iz Osijeka, Varaždina in Subotice. V soboto popoldne je bil trening, kjer so Zagrebčani imeli seveda glavno besedo. Posebno pozornost sta vzbujala Uroič in Štrban, favorita za naslov državnega prvaka. Oba sta imela sijajne motorje, tako, da na kakšen poseben uspeh ni mogel nihče od nas računati. Trening pa je pokazal, da jima bo kar precej trda predla.

»Vrag zna, šta će se sutra dogoditi. Ti imaš u sebi puno znanja,« mi je dejal prijazen Tonček Štrban, ki je bil zelo znan po svojih pomembnih zmagah doma in v inozemstvu. Uroič pa se ni spuščal v pogovore z nami, imel nas je bolj za »outsiderje«.

Naslednji dan sem bil vse bolj nestrpen. Ure so se vlekale in vlekale. Končno smo le odšli na dirkališče, ki ga je napolnilo ogromno ljudi.

Vse je v napetosti. Dirkači polnijo motopark z motorji različnih znamk. Ukvarjajo se s svojimi »konji« in jih preizkušajo. Bolj med zadnjimi se pripelje Uroič v elegantnem avtomobilu. Za njim so pripeljali kar tri motorje; seveda, on je bil trgovec in si je kaj takega lahko privoščil.

Točno ob treh popoldne se je začela slavnostna otvoritev državnega prvenstva. Po pozdravnem govoru smo obšli dirkališče in že je zaznanjal zvočnik:

»Dirkači kategorije 250 ccm, na start!«

Zabrneli so motorji, vsak od nas je hitel na startno mesto. Vse je preračunano točno do minute, ne smemo zakasnit. Organizacija je vzorna.

Devet se nas zbere na startu. Uroičev motor bobni skoraj pošastno. Oh, kakšna moč! In če je še dirkač tako popoln, potem je tu polom. Obhaja me nervoza. Takoj v začetku se bova spoprijela! On s svojim odličnim strojem, jaz pa z mojim BSA, ki me je že na Ljubelju zatajil...

Start!... In že zdirja pred nami Uroič, jaz pa za njim. Razvije se obupna borba. V prvem zavoju ga dohitim, toda v ravnici mi daleč uide. Že je tu naslednji ovinek. Z odprtim plinom se požnem vanj, zadnje kolo kar koplje po stezi, samo hip... prehitel sem ga! Pa le za kratko. V ravnici mi spet uide. Res sem mu, še dva trije zavoji so »moji«, potem pa le žalostno strdim v njegov hrbet, čeprav sem mu tik za petami. Ozrem se in vidim, da sva sama. Ostale dirkače sva pustila daleč za seboj. Prava borba se razvija le med nama. Starter daje znak, da vozimo zadnji krog. Uroič ima že toliko prednosti, da ga ne morem več prehiteti. Le nekaj sekund za njim sem prevozil črto na cilju. Zmagal je Uroič.

Med gledalci nastane veliko navdušenje. Zmagovalec dobi lovčev venec, jaz pa se moram zadovoljiti le s čestitkami zaradi dobre vožnje. Nič kaj mi ni to všeč, čeprav nisem mogel drugega pričakovati.

»Stari, pripravi se za dirko motorjev 350 ccm!«

Moji »sekundant« me vzpodbujajo k novi borbi, veseli nad mojim uspehom, toda jaz jih le bolj zamišljeno gledam. Miklavčič pa mi je že pripravil Šiškov motor. (Dalje)

Strelci bodo proslavili 1. MAJ s patrolnim tekom

Strelška družina Državnega sekretariata za notranje zadeve (prej SD MINOT) v Ljubljani bo 19. aprila t. l. priredila pod pokroviteljstvom državnega podsekretarja tov. Petra Zorka v počastitev 1. Maja patrolni tek z veslanjem, streljanjem in metanjem bomb. Ta patrolni tek naj bi postal tradicionalen, organizirala pa naj bi ga vsako leto druga strelška družina. V zvezi s tem nam je poslal odbor te družine naslednji razpis:

Pravico nastopa imajo vse strelške družine in ostale športne organizacije ter patrole JLA mesta Ljubljane z moškimi in ženskimi ekipami. Vsaka družina lahko prijavi več patrol, tekmovalci pa bodo morali pokazati na startu legitimacije svojih organizacij z dokazom o plačani članarini za mesec od januarja do aprila.

Način tekmovanja moških ekip bo drugačen kot za ženske ekipe, patrole pa štejejo pri moških in ženskih po 3 tekmovalce.

Tekmovanje za moške: tekmovalna proga je dolga okrog 2000 m, s startom v Tivoliju ob Moderni galeriji in ciljem pri telovadišču »Partizana«. Razdeljena je na 7 etap: 1. etapa — tek od starta do ribnika s puško v roki po vojaških predpisih; puško mora nositi vsak tekmovalec sam in medsebojna pomoč ni dovoljena; 2. etapa — veslanje s čolnom čez ribnik; 3. etapa — hitra hoja od ribnika do strelišča; 4. etapa — streljanje; patrola strelja na isto tarčo s prečnikom 50 cm in s črno točko premera 20 cm na razdaljo 50 m; vsak tekmovalec prejme ob prihodu na strelišče 3

naboje, ki jih mora izstreliti stoje po predpisih SZJ; čas streljanja je neomejen, po končanem streljanju pa morajo vsi tekmovalci nadaljevati pot s praznimi puškami (kar ugotovi dežurni); 5. etapa — tek čez drn in strn po točno označeni progi; 6. etapa — metanje bomb na 20 m oddaljeno tarčo, ki jo predstavlja 5 na tleh narisanih krogov v razdalji pol metra; vsak krog šteje 2 točki, vrednost centra pa je 10 točk; bombe mečejo vsi trije tekmovalci v isto tarčo; 7. etapa — tek do cilja, pri katerem je dovoljena medsebojna pomoč, razdalja na cilju pa ne sme biti med prvim in zadnjim tekmovalcem večja od 6 m; šteje se čas zadnjega.

Tekmovanje žensk: tekmovalna proga je dolga okrog 400 m s streliščem v sredini. Start bo pri tivoljskem ribniku. Proga je razdeljena na 3 etape: 1. etapa — hitra hoja od starta do strelišča; 2. etapa — streljanje (predpisi so isti, kot pri moških); 3. etapa — tek od strelišča do cilja (z enakimi predpisi kot za moške).

Pri moških in ženskih bo startalo po 6 patrol v časovnem razdobju 1 minute. Vsaka patrola lahko nastopi s svojim orožjem, če ga pa ne bo imela, si ga bo lahko izposodila na startu.

Patrole bodo diskvalificirane: če si bodo tekmovalci v prvi etapi med seboj pomagali, ali če bo kdor koli od njih tekel s puško čez ramo, če bo ena patrola s čolnom ovirala drugo patrolo (velja samo za moške), če pride ekipa pri drugi etapi na drugi breg brez čolna ali z mokrim orožjem (moški), če v tretji etapi pre-

krši atletska pravila, ki so predpisana za hitro hojo, če kdor koli od strelcev nepravilno ravna z orožjem pri streljanju, tako da ogroža življenje prisotnih, če tekmovalec izstrelji več kot tri naboje, če se v prvi, tretji, peti in sedmi etapi tekmovalci ne držijo označene poti, če pride patrola na strelišče na prostor za metanje bombe in na cilj v večji razdalji kot 6 m pred prvim in zadnjim tekmovalcem.

Ob končnem plasmaju se bodo prištevale sekunde: če tekmovalec pri streljanju ne bo imel predpisane športne drže (20 sekund), če tekmovalec nepravilno t. j. proti vojaškemu predpisu postopa pri polnjenju puške (20 sekund). Tekmovalci morajo biti navadno oblečeni, brez športnih rekvizitov, lahko so v trenirkah, ne smejo pa imeti kratkih hlač.

Končni plasma patrol se ocenjuje takole: od sekund, ki jih porabi patrola od starta do cilja, se odbijejo zadeti krogi (s puško in bombo) in pomnožijo s 3. Sekunde za napake pa se bodo prištevale. Pritožbe bo sprejemalo vodstvo še eno uro po končanem tekmovanju.

Prijave je treba poslati najkasneje do 31. marca t. l. na strelsko družino Drž. sekretariata za notranje zadeve (tov. Vončina, Ljubljana, Beethovnova 71. Zrebanje bo 18. aprila pri Mestnem strelskem odboru in morajo tedaj zastopniki družin predložiti tekmovalni komisiji imenske sezname tekmovalcev. Prvoplasirani — moška in ženska ekipa — bosta prejeli prehodni pokal, moška ekipa še vojaško pištolo in 50 kosov municije, ženska ekipa pa darilo KSS. Druga, tretja, četrta in petoplasirana moška ekipa bodo prejele poleg diplom praktična darila, prav tako drugo in tretjeplasirana ženska ekipa. Oba pokala sta prehodna in ju mora ekipa osvojiti trikrat zaporedoma ali petkrat v presledkih, da si ga pribori v trajno last. Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad bo isti dan ob 19. uri. SD Drž. sekr. za notr. zadeve LRS

Nove zmage ASD v Mariboru

Strelci ASD, člani mariborskega akademškega kluba, so imeli v preteklem tednu več dvobojev s strelskimi družinami v Mariboru in okolici. Premagali so SD »Heraj Tomšič« v Mariboru z 1158 : 1025, nato pa po napeti borbi zmagali nad SD »Alfonz Šarlah« Tovarne avtomobilov v Mariboru z rezultatom 1265 : 1213; poraženi pa so bili od SD »Pohorski bataljon« v Rušah z rezultatom 1040 : 1085. V celoti so imeli 6 nastopov in so v 4 zmagali, v 2 pa bili poraženi. Najboljši tekmovalec je bil Vrabl Niko. F. N.

Dober uspeh poštarjev v mariborskem prvenstvu

Strelska družina »Pošta« sodeluje v mariborskem ligaškem prvenstvu z 2 ekipama, ki uspešno nastopata v prvi skupini. Prva ekipa je doslej osvojila štiri zmage, med katerimi je najpomembnejša nad ekipo Franc Leskošek I., kjer je dosegla nov mariborski rekord z 1326 zadetimi krogi. Druga ekipa »Poštec« je od 5 srečanj 4 odločila v svojo korist, proti ekipi Heroja Dakija I. pa je dvoboj izgubila. Kumer

Ljubljanski kurilničarji tekmujejo

Strelska družina »Miloš Komac« železniške kurilnice Ljubljana nam je poslala kratko poročilo o tekmovanju za »Poletov« pokal. Dosegli so že precej lepe uspehe, največ v vključevanju novih članov. Samo v februarju so pridobili 27 članov in 14 članic in šteje družina sedaj 126 članov. Članarina je pobrana 100 odstotno, imajo redne vaje, v januarju in februarju pa so imeli 12 dvobojev, kjer so devetkrat zmagali, trikrat pa bili poraženi. Najuspešnejše je bilo tekmovanje s SD Zalog, ki so jo premagali z 1882 : 1208 krogov.

Zanimiv je tudi sklep, da bo družina plačala polletno naročnino za »Polet« vsak mesec tistemu svojemu članu, ki bo pokazal najboljše uspehe na strelskih vajah in nastopih. To bo prav gotovo vzpodbuda za dobro delo njihovega članstva, obencem pa precejšen korak k izboljšanju kvalitete strelstva v tej družini.

Odpadli material

odkupiše po najvišjih dnevni cenah

Telefon 28-20

»SUROVINA«

podjetje za promet z odpadlim materialom

MARIBOR
Tržaška cesta 95

Je s tem oglasom zaključila serijo svojih oglasov in prosi vse, ki so čitali te oglase in jih tudi zbirali, da iste do najkasneje 15. marca tega leta predložijo na naslov

Tovarna športnega orodja

»ELAN«

ZGOŠE-Begunje pri Lescah

ZREBANJE

ZA 20 PAROV KOMPLETNIH SMUČI BO 20. marca 1953. Po zrebanju bodo objavljena imena srečnih prejemnikov smuč, katere jim bomo takoj poslali

Kaj je športno strelstvo

Zadnja leta so se vrste strelcev skoraj podvojile in verjetno še nikoli ni bilo toliko strelskih tekem, kot v letošnji zimski sezoni, da o treningih sploh ne govorimo. Vendar naletimo celo pri članih strelske organizacije na pojav, da jim niso popolnoma jasni osnovni pojmi o športnem značaju strelstva. Pri streljanju z ognjenim orožjem imamo tri osnovne načine: splošni ali vojaški, športni in lovski. Medsebojno se ti trije načini bistveno ločijo po samih prijemih orožja, razdaljah streljanja, oblikah tarč, pravilih in tako dalje.

Pri splošnem ali vojaškem načinu strelca strelja na like, ki predstavljajo sovražnika. Pri tem je važno, da je figura sploh zadeta, ne glede na katero mesto, ker se smatra, da je sovražnik na ta način onesposobljen za nadaljnjo borbo. Jasno je, da pri tem tudi ni važno, če so zadetki točni, temveč samo njihovo število v figuri. Streljamo navadno na razdaljo 100 ali 150 metrov, redko kdaj več. Pri tem načinu je dovoljena uporaba kakšnega prirodnega ali umetnega naslona za puško ali strelca samega. V ležečem položaju strelce uporablja navadno kot naslon kopico zemlje, v stoječem pa kakšno ograjo, vejo ali podobno. Časovnih ali drugih omejitev pri tem načinu streljanja ni. To je pravzaprav vsakdanji način uporabe orožja, ne samo pri vojakih, temveč tudi vseh, ki so kdajkoli streljali bodisi z vojaškim ali lovskim orožjem. Ta način je najbolj preprost in enostaven in zato vsakemu najbolj dostopen in umeven. Tudi velika večina članov strelske organizacije vadi in tekmuje na ta način.

Drugi je športni način streljanja in tega naj bi se oprijeli vsi člani strelske zveze. Na podlagi stoletnih izkušenj se je razvil iz vojaškega načina in je pravzaprav novost pri uporabljanju orožja. Tu veljajo zelo natančna mednarodna pravila, določena od Svetovne strelske federacije. Razdalje so veliko večje in za vsako orožje strogo določene: za puško 300 metrov, za pištolo 50 metrov. Prepovedan je naslon za orožje in samega strelca in vsak pripomoček v tem smislu. Tudi glade orožja so pravila zelo natančna: prepovedana je uporaba optičnih naprav, določena je največja in najmanjša teža za orožje, predpisan kaliber, pri nekaterih disciplinah je tudi določena najmanjša teža pro-

ženja itd. Za razliko od splošnega načina, streljamo na oštevilčene tarče v obliki enako razporejenih koncentričnih krogov, kar nam omogoča izredno natančno popravo puške po višini in po smeri. Poleg časovnih določil obstajajo tudi številni drugi predpisi. Dejstvo je, da strelce, naučen na pogoje splošnega načina streljanja, v športnem streljanju ne doseže nobenih rezultatov, dostikrat se celo zgodi, da sploh tarče ne zadene. Nasprotno pa športni strelce, izurjen v pogojih športnega streljanja, pozneje v pogojih splošnega oz. vojaškega načina streljanja dela prave čudeže. Od tod pa tudi izhaja veliki pomen športnega strelstva.

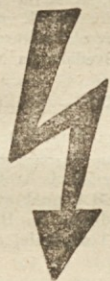
Lovski način streljanja je nekako v sredi med splošnim in športnim. Od splošnega je privzel enake prijeme orožja, pri tekmovanjih pa se drži športnih predpisov. Posebnost so še pri tem lovski naboji s šibrami. Kot tarče služijo premični liki jelenov, srnjakov, lisic in ostalih živali. Posebna disciplina je streljanje na lončene leteče golobe, ki jih izstreljujejo iz posebnih katalpultov. Streljajo tudi na posebne tarče v razdalji 35 metrov.

Športno strelstvo se je torej počasi razvilo iz vojaškega. Nešteta izkustva najboljših svetovnih strelcev so se počasi zbirala in danes jih praktično uporabljajo športni strelci. Športno strelstvo lahko primerjamo na primer s tekomo. Kdo od nas ne zna teči? Pa vendar, če hočemo doseči dobre rezultate, moramo vaditi in veliko misliti! Preracunati je treba sleherni korak in gib telesa, dihanje in nešteto drugih stvari. Popolnoma enako je pri strelstvu. Verjetno noben drug šport ne zahteva toliko napetega študija, kot športno strelstvo. Polniti puško, pomeriti proti tarči in sprožiti ter pri tem mogoče še zamizati je prav tako lahko, kot teči deset metrov. Če hočemo dobro zadeti in to ne samo z enim strelom, ampak s celo serijo strelcev, moramo ogromno vaditi in zopet vaditi, pri tem pa analizirati vsak posamezni strel. Te treninge lahko skrajšamo na najmanjšo mero, če bomo opazovali in posnemali naše vrhunske športne strelce, ki dosledno uporabljajo najbolj popoln sistem športnega streljanja. J. P.

Naročate se na
POLET

270.000 za igrišče

Po novih pravilih bodo uvedena tudi v Jugoslaviji za košarko betonska igrišča namesto dosedanjih, ki so pokrita z ugasi. Člani košarskega kluba Branik so se že zanimali za gradnjo takega igrišča in izvedeli, da bi stalo okrog 270.000 dinarjev. Vsota vsekakor ni majhna, čeprav drži, da bodo poznejši stroški za vzdrževanje igrišča znatno nižji. V zvezi s tem pa se pojavlja tudi vprašanje obuvanja, ki mora biti specialno. En par copat za tako igrišče ki bi jih bilo treba uvoziti, pa stane 3000 din. Pa naj še kdo reče, da tud košarka ni drag šport.

Elektro-Ljubljana
okolica, Ljubljana

LJUBLJANA, Črtomirova ulica 3a

Telefonska številka 23-021, 23-022

Z OBRATI:

- ◆ obrat Domžale, tel. št. 56
- ▶ obrat Vrhnika, tel. št. 46
- ▶ obrat Grosuplje, tel. št. 30
- ▶ obrat Kočevje, tel. št. 14
- ◆ Razdelilna trafo postaja Črnuče-Črnuče, tel. št. 20-107
- ◆ Montažni obrat, Ljubljana, Črtomirova ulica 3a, tel. št. 23-021, gradnja daljnovodov in trafo postaj
- ◆ Elektro-instalacijski servis, Ljubljana, Črtomirova ulica 3a, tel. št. 23-021, 23-022
- ◆ Dobavljamo električno energijo industriji in široki potrošnji
- ◆ Gradimo in vzdržujemo naprave za prenos in razdeljevanje električne energije
- ◆ Projektiramo in izvršujemo elektroinstalacijska dela vsake vrste in v vsakem obsegu
- ◆ Projektiramo, gradimo in obnavljamo električne centrale krajevnega pomena
- ◆ Popravljamo električne stroje in aparate

Dva poraza BRANIKA in KLADIVARJA

Odred : Ilirija 2215:2151

V petek je bil v Ljubljani povratni dvoboj prvenstvenega tekmovanja med Odredom in Ilirijo. Rezultati: Odred 2215 (Kavčič H. 356, Kačič 364, Kovač 391, Smrekar 356, Zalar 405, Stefe 343); Ilirija 2151 (Mihelič 368, Novak 353, Vidmar 343, Ahlin 376, Stanko 345, Ušaj 366). *Kegelj*

Ilirija : Branik 2314:2295

Ljubljana, 8. marca. Včerajšnje srečanje kegljaškega prvenstva med domačo Ilirijo in mariborskim Branikom je prineslo zares presenetljiv uspeh domačinom, čeprav so trije Mariborčani dosegli številke čez 400, je končno zmago po, do zadnjega trenutka napeti, borbi osvojila Ilirija, katere igralci so postavili vrste zares dobrih rezultatov, med njimi doslej najboljšega v letošnjem prvenstvu Novak s 438 podrtimi keglji. Ilirija 2314 (Ušaj 357, Stanko 395, Ahlin 352, Mihelič 394, Vidmar 378, Novak 458), Branik 2295 (Malovražič 412, Godnič-Dimnik 328, Vrečko 408, Smaka 358, Gomolj 366, Kobal 423). *G. E.*

Odred : Branik 2164:2158

Ljubljana, 8. marca. Tudi v današnjem nastopu proti Odredu ni imel Branik sreče, da bi zmagal. Zmaga je pripadla domačinom, ko so že skoraj vsi računali na sicer tesni poraz Odreda. Rezultati obeh moštev niso visoki, slabše sta igrala tudi oba državna reprezentanta Gomolj in Kobal. Odred 2164 (Kavčič H. 373, Kačič 359, Kovač 347, Stefe 356, Zalar 367, Abram 52), Branik 2158 (Malovražič 329, Dimnik 354, Vrečko 355, Smaka 347, Gomolj 399, Kobal 396). *T. J.*

Kranj : Kladivar 2302:2158

Kranj, 8. marca. Včerajšnji dvoboj med domačini in Kladivarjem se je končal s pričakovano zmago Kranja, čeprav so Celjani na tihem upali, da bodo zmagali. Med posamezniki je bil najboljši Grom, novi član Kranja, ki je s 395 podrtimi keglji popolnoma opravičil svoj prvi nastop v kranjskem moštvu. Pri Celjanih sta bila najboljša Truglas in Karadžole, oba s 379 keglji.

Kranj 2302 (Starc 388, Grom 395, Martelanc 387, Debeljak 392, Valentar 385, Kavčič 355); Kladivar 2158 (Gerdina 377, Smedic 312, Vanovšek 368, Hrastnik 343, Truglas 379, Karadžole 379). *Stempihar M.*

Gregorčič : Kladivar 2304:2250

Jesenice, 8. marca. V današnji prvenstveni tekmi je celjski Kladivar že drugi klonil, to pot proti doma skoraj nepremagljivim Jeseničanom. S tem si je precej zboljšal položaj na lestvici, medtem ko je zmaga Gregorčiču prinesla dragoceni dve točki. Najboljši domačin je bil Kelih s 431 podrtimi keglji, od gostov pa Gerdina s 390 keglji.

Gregorčič 2304 (Spec 379, Crv 380, Kelih 431, Rebolj 370, Kosel 393, Slibar 351); Kladivar 2250 (Gerdina 390, Hrastnik 373, Karadžole 374, Škrjanc 351, Vanovšek 356, Truglas 386). *Strumbil*

Hrvatsko-slovenska boksarska liga

LESTVICA PO II. KOLU

Mladost	2	2	0	0	25:15	4
Jadran	2	1	0	1	25:15	2
Radnik	1	1	0	0	12:8	2
Zelezničar	2	1	0	1	23:17	2
Odred	2	1	0	1	17:23	2
Jedinstvo	1	0	0	1	7:13	0
Branik	2	0	0	2	11:29	0

Zbor boksarskih sodnikov

Zbor sodnikov pri Boksarski zvezi Slovenije razpisuje tečaj za boksarske sodnike. Prijave dostavite do 15. t. m. na BZS - Likovarska ulica, v izjemnih primerih osebno v ponedeljek, 16. t. m., ko bo ob 19. uri prvi sestanek kandidatov za boksarske sodnike. Tečaj bo v obliki seminarja. Za kandidate iz mariborskega okoliša bo organiziral tečaj zbor sodnikov pri mariborski podzvezi.

Mariborska tekstilna tovarna
MARIBOR
PROIZVAJA:
bombažno prejo, sukance za šivanje in vezenje, hlačevino, klate, bombažne in svilene podloge, flanelne, barhante, popeline, cefirje,

kretonse, tkanine iz bombaza in stanične volne, kord žamet, jacquardske tkanine in tkanine v imitaciji šantunga. Vse naše tkanine iz stanične volne kakor tudi šantung, so apretirane proti mečkanju in so opremljene s posebnim zaščitnim znakom, ki jamči za obstojnost apreture tudi po večkratnem pranju. Vsi naši izdelki so znani po izredno dobri kakovosti in nizkih cenah

Mariborska tekstilna tovarna
MARIBOR
Poštni predal 9
Brzojavni naslov: TEKSTILIVOR
Telefon Interurban: 24-32

Gorišek svetovni študentski prvak

St. Moritz, 8. marca. V okviru današnjega tekmovanja za svetovno študentsko prvenstvo v smučanju je dosegel mladi član ljubljanske Ilirije in državni mladinski prvak Gorišek Janez sijajen uspeh, saj je osvojil naslov svetovnega študentskega prvaka. Zelo nevaren konkurent mu je bil Fincc Elon in je bila borba med njima najostrejša. Gorišek je skočil najprej 60 m, za njim pa Elon 62 m. Pri drugem skoku je naš Janez »potegnilek« na 65,5 m, Fincc pa je pri 65 m »pognik«. S tem je osvojil mladi Gorišek naslov svetovnega študentskega prvaka v smučarskih skokih.

Drugo ekipo Italije 2:34:50. Jugoslovanska štafeta, ki je tekla v postavi Kordež, Knific, Hlebjanja in Pavčič je dosegla šesto mesto.

Smučarji, pozor!

Smučarski klub Enotnost poziva vse članstvo in tekmovalce, da se udeležijo sestanka, ki bo v četrtek, 12. t. m. ob 19. v dvorani Sveta za ljudsko zdravstvo in social. politiko v Kidričevi ulici 5 (biv. Gajeva).

Atleti Odreda pred prvo preizkušnjo

Prihodnje nedelje se bo začela sezona atletskih tekmovanj v Ljubljani z društvenim krosom. To tekmovanje pa ni namenjeno le atletom Odreda, ampak je odprto za vse neorganizirane, ki imajo veselje do atletike in bi se radi poskusili v tej »kraljici športa«. Novinci bodo tekli v posebni skupini. Tekmovanje bo v nedeljo, 15. marca, s startom in ciljem na letnem telovadišču v Tivolju in z začetkom ob 11. uri. Tekmovalci naj se zberejo eno uro pred začetkom na letnem telovadišču. Na sporedu so naslednje proge: 2500 m in 1200 m za člane, 800 m za članice, 1500 m in 800 m za mladince in 600 m za mladinke.

Dva nova državna plavalna rekorda

Beograd, 8. marca. Pri izbirnem tekmovanju za sestavo naše plavalne reprezentance zaradi nastopa na internacionalnem turnirju v Liegeu sta dosegla Pandur in Skanata dva nova državna rekorda. Rezultati so naslednji: 100 m prosto: 1. Jeger (Naprijed Zgb) 1:01.1, 2. Stevanović (Partizan) 1:03.1, 3. Hafner (Ilirija Lj.) 1:03.2; 100 m prsno: 1. Pandur (Mornar Split) 1:17.8 (državni rekord), 300 m hrbno: 1. Skanata (Mornar) 2:54.8 (državni rekord).

Švedska : Nemčija 15:9

V Kielu je reprezentanca Švedske premagala reprezentanco Nemčije v rokometu v dvorani s 15:9.

Metalac Zgb : Zelezničar Mrb 4:0 (3:0)

Maribor, 8. marca. Ker je bila današnja nogometna tekma edini večji športni dogodek v Mariboru, se je na igrišču Zelezničarja zbralo okoli 1500 gledalcev, ki iz gro niso bili posebno zadovoljni. Zelezničarji so imeli v gosteh zagrebškega Metalca, ki pa jih je visoko porazil s 4:0. Igra je bila v glavnem nezanimiva, gostje so bili tehnično boljše, tudi njim pa je manjkalo strelca. Mariborčani niso izkoristili zaradi roke dosojeno 11-metrovko, ki jo je Čendak postal preko vratnice. Tekmo je vodil Muravs. V predtekmi sta se srečali rezervni moštvi Branika in Zelezničarja. Tekma se je končala neodločeno 2:2 (1:0).

Včerajšnja tekma med reprezentanca-ma Klasične gimnazije in Učiteljskega pa se je končala prav tako neodločeno 1:1. (1:1). *E. B.*

Odred : Piran 4:1

Polfinale švicarskega pokala

Danes sta bili odigrani polfinalni tekmi švicarskega nogometnega pokala. V Zenevi je Grasshoppers premagal Servette z 1:0, Young Boys in Zürich pa sta sta se ločila z neodločenim rezultatom 0:0. V prvenstvu sta bili odigrani dve tekmi, in sicer je Bern premagal Chaux de Fonds s 3:1, Lausanne pa Bellinzono z 2:1.

Dviganje uteži

Nemčija : Avstrija 4 : 5

ČSR : Švica 9:4

V nadaljevanju svetovnega prvenstva v hokeju na ledu je danes v Baslu Češkoslovaška premagala Švico 9:4, Avstrija pa Nizozemsko s 5:3. V Zürichu je II. reprezentanca Švice, ki tekmuje izven konkurence, premagala Francijo s 7:1, Švedska pa Nemčijo z 8:6.

Mulej deseti v Seefeldu

Na mednarodnih smučarskih tekmah v Seefeldu je bil danes na sporedu specialni slalom, v katerem je zmagal Avstrijec Walter Schuster s časom 1:51.2 pred svojimi rojaki Sengerjem, Hillbrandtom in Huberjem ter Francozom Penzom. Time Mulej se je plasiral na 10. mesto.

Vuletić izključen iz Branika

Nogometni klub Branik je izključil iz svojih vrst igralca Vuletića, ki je bil prej član ljubljanskega Krima. Vuletić je bil zaradi nedisciplinarnosti tako pri treniranju kot tudi pri opravljanju službe večkrat opominjan od vodstva kluba.

Z uporabo kreme »POUR VOUS« postane Vaša koža mehka, nežna in sveža. — Zahtevajte »POUR VOUS« povsod!

Svetovno prvenstvo v kolesarskem krosu

Blizu San Sebastiana v Španiji je bilo danes svetovno prvenstvo v kolesarskem krosu na 22 km dolgi progi. Tudi letos je enako kot lani osvojil naslov prvaka Francoz Roger Rondeau, ki je prevozil progo v času 1:22:00,8, drugo in tretje mesto sta zasedla pravtako Francoza Bouvin in Dufrays.

Tekme za »Pokal Kurikkala« Naša štafeta šesta

Les Rousses, 8. marca. V nadaljevanju tekmovanja za »Pokal Kurikkala« so bile danes na sporedu štafete. V štafeti 4x10 kilometrov so zmagali Finci, ki so tekmovali izven konkurence, v času 2:27:27, pred Italijani 2:30:23, Francozi 2:32:45 in

Zvezna nogometna liga

Partizan in Crvena zvezda na čelu

in 70. minuti, Mitić v 22., Zivanović v 30. minuti iz enajstmetrovke.

Ceprav je bilo v Beogradu danes slabše vreme, je po treh mesecih spet oživel stadion Crvene zvezde in bil priča zanimive, prave prvenstvene borbe, ki je zadovoljila vse gledalce. Rezultat pravzaprav ni realno merilo današnjega dvoboja. Crvena zvezda je dala v vseh vrstah odlično igro, Velež pa se je od začetka do konca požrtvovalno boril in je bil prav zato večkrat navdušeno podzdravljen od gledalcev. Crvena zvezda pravzaprav ni imela v svojem moštvu nobenega slabega mesta, najboljši pa so bili Djajić, Stanković, Mitić in Vukosavljević, pri gostih pa Barbarić, Borozan in Cermalović. Prvi gol je dal Vukosavljević iz kornjerja, ostali goli pa so bili rezultat lepih kombinacij Crvene zvezde. Sodnik Lemešić je opravil svojo nalogo zelo dobro.

Vardar : Dinamo 0:1 (0:1)

Skoplje, 8. marca. Stadion Vardarja, vreme lepo, gledalcev čez 15.000, sodnik Sreta Stefanović iz Beograda. Edini gol je dosegel Dvornič v 36. min.

Današnja tekma med Zagrebčani in domačini se je začela s silovitimi napadi, ker so hoteli igralci obeh moštev takoj v začetku doseči vodstvo. Toda zaradi velike nervoznosti jim to ni uspelo, dokler ni Dvornič v 36. min. prodril po levi strani in iz neposredne bližine dosegel gol za »plavec«. Vardar v drugem polčasu ni izkoristil svoje premoči, imel pa je tudi smolo, da se je močan strel Karanfilovića odbil od vratnice. V 58. min. je bil v naletu s srednjim krilcem Petrovskim poškodovan srednji napadalec Osojnak (Dinamo) in je zapustil igrišče. Obe moštvi sta igrali visoko in po sredini, kar predvsem Vardarju ni prijalo, ker je bila krilska vrsta Dinama s Horvatom na čelu odlična. Pri Dinamu je bila najboljša obramba, pri Vardarju pa levi branilec Novakov.

Sarajevo : Spartak 3:2 (1:2)

Sarajevo, 8. marca. Stadion Koševo, gledalcev okoli 10.000, sodnik Tihomir Marković iz Beograda. Strelci: Bogojevac v 5., Kopilović v 43. min. iz enajstmetrovke za Spartak, Stipić v 14., Lovrić II. v 55. iz enajstmetrovke ter Živkov v 87. min. za Sarajevo. V današnji tekmi med Sarajevom in Spartakom dolgo časa ni bilo mogoče predvideti zmagovalca in je odločitev prišla šele v 87. min., ko je Živkov po uspešnem prodoru premotil Spartakovega vratarja Kampo in dosegel zmagoviti gol. Obe moštvi sta bili ves čas igre enakovredni in bi Spartak lahko odnesel eno točko iz Sarajeva, če bi, posebno v zadnjih minutah, bolj zbrano igral.

Zagreb : Lokomotiva 2:2 (2:1)

Zagreb, 8. marca. Pred 8000 gledalci sta se danes v Zagrebu srečala mestna rivala Zagreb in Lokomotiva. Tekma je bila hitra, borbeno in zanimiva. Približno polovico prvega polčasa je na igrišču prevladovalo moštvo Zagreba, ki je že v 6. minuti po Medvedu dosegel vodilni gol. V 14. minuti pa je Jagodić povisal na 2:0. Zagreb je bil še naprej v veliki terenski premoči in je oblegal vrata Lokomotive. V 21. minuti je sodnik Damjani dosodil enajstmetrovko proti Lokomotivi. Medved je kazenski strel zastrejal in izgleda, da je ta zamujena priložnost slabo delovala na moštvo Zagreba, ki je močno popustilo. Lokomotiva je prevzela iniciativo in začela ogrožati Zagrebova vrata. V 42. minuti je Firm znižal rezultat na 2:1. V drugem polčasu je bila Lokomotiva mnogo boljše, imela je tudi mnogo priložnosti za doseg gola. V moštvo Zagreba so bili danes najboljši Jagodić, Vidošević in Joksimović, pri Lokomotivi pa rezervni vratar Dežman, Firm in Papec.

1. Partizan	12	7	3	2	36:16	17
2. Crvena zvezda	12	6	3	3	26:17	15
3. Hajduk	12	5	4	3	27:21	14
4. Spartak	12	6	2	4	24:21	14
5. BSK	12	5	4	3	21:22	14
6. Zagreb	12	5	3	4	13:11	13
7. Sarajevo	12	5	2	5	26:23	12
8. Dinamo	12	4	4	4	16:15	12
9. Vojvodina	12	4	3	5	21:25	11
10. Lokomotiva	12	2	5	5	18:28	9
11. Vardar	12	2	3	7	17:29	7
12. Velež	12	2	2	8	10:27	6

Nogometna prvenstva evropskih držav

V. Britanija: Arsenal : Cardiff City 0:1, Aston Villa : Liverpool 4:0, Blackpool : Tottenham 2:0, Bolton : Manchester City 1:0, Charlton : Newcastle United 0:0, Chelsea : Burnley 0:2, Derby : Sheffield Wednesday

„Postati hočem NAJVEČJI ATLET SVETA!“

Največja želja 19-letnega Miliona Campbella je, da bi postal največji atlet na svetu. Ta naslov pripada po Campbellovem mnenju onemu, ki bo izboljšal rezultate svetovnega rekorderja v deseterboju Boba Mathiasa.

Ali bo lahko 190 cm visoki študent iz univerze v Planfieldu to svojo največjo željo tudi dosegel? Njegov trener in največji prijatelj Abe Smith misli, da je to možno, da je celo precej verjetno. »Milton je brez doma najosestranejši atlet, kar sem jih doslej videl. Srebrna medalja v deseterboju v Helsinkih je bila samo skromen začetek«, pravi njegov trener. Da to ni le mnenje trenerja, potrjuje dejstvo, da se je že okoli 100 ameriških univerz obrnilo na Campbella, da bi prestopil na njihovo univerzo in na ta način pojačal atletsko ekipo univerze. Posamezne univerze pa bi Campbella ne hotel imeti samo kot atleta, ampak tudi kot odličnega igralca rugbyja, kjer so njegove možnosti mogoče še večje, kot v atletiki.

Milton se je, izgleda, odločil za atletiko, rugbyju pa se bo najbrž posvetil kasneje. V skoraj vseh disciplinah deseterboja je Campbell že boljši od svetovnega rekorderja Mathiasa v istih letih. »Leta 1948 bi lahko premagal Boba, če bi bil tedaj star 18 let.« Upam, da mi bo to uspelo ravno na olimpijskih igrah leta 1956. meni Milton. Če bo Bob ostal zvest atletiki, ga bom gotovo dohitel. Preko 90 kg težki Campbell, ki na igriščih svoje šole s svojo postavo prekaša vse svoje športne tovariše, se je v letošnji zimski sezoni pripravil predvsem za tek preko ovir. »Če bom kadarkoli dosegel rekord v kakšni posamezni disciplini, potem bo to gotovo tek čez ovire«, je izjavil. »100 m z ovirami tečem sedaj že stalno v 14 sekundah. Mathias in Dillard sta mi na zelo velikodušen način pomagala pri treningu teka čez ovire. Mogoče je bilo nekoliko nevhvaležno, da sem Dillarda pred kratkim na Jamaici premagal v teku čez ovire.«

Trenutno je Campbell od Mathiasa že boljši v teku na 100 m, 400 m, v teku čez ovire in v skoku v pišino. Velikega Jima Thorpeja, katerega so po njegovi zmagi na olimpijskih igrah v Stockholmu leta 1912 imenovali najosestranejši atlet vseh časov, pa že prekaša v vseh disciplinah, razen v teku na 1500 m. Toda dolgotrajen trening in tekmovanja v inozemstvu so Campbellu mnogo škodovala pri študiju. »Moje spričevalo ni ravno sijajno«, pravi mladi deseterbojec. »Prej mi je bil trening prvo, sedaj pa treniram le, kadar sem že opravil svoje dolžnosti kot študent.«